

Smyrnenský věk církve

Skutky 2:4

¹ Nejnádhernejší Otče, jsme dnes večer tak rádi, že víme, že v našich bytostech máme nesmrtelný život. Život našeho Boha rozdělený skrze ohnivé jazyky, které se posadily na každém z nich. A oni byli všichni naplněni Duchem svatým a začali mluvit v jiných jazycích, tak jak jim Duch dával promlouvat. Ó, Otče, jak Ti děkujeme, že Ty ses rozdělil mezi církve.

Marek 16:17; Jan 14:19, 20; Židům 13:8

² Není divu, že náš Pán řekl: „V tom dni poznáte, že já jsem v Otci a Otec ve mně, já ve vás a vy ve mně,“ jak Bůh nebes přebývá uprostřed svého lidu. „Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte, protože já budu s vámi, dokonce i ve vás, až do skonání světa.“ A napříč všemi církevními věky, Ty budeš tady, tentýž včera, dnes i navěky, a my Tě budeme znát na základě skutků, které Ty konáš. „Tato znamení budou provázet ty, kdo věří.“

³ Pane, když vidíme... ten vrchol všech věků, čas co nevidět skončí a nastane věčnost. Otče Bože, jsme tak rádi, že víme, že dnes žijeme v tom zbytku *dne* a pozorujeme naše životy a vidíme, jaký sledujeme cíl, jaké máme motivy; a vidíme, že to převzal Duch svatý.

Příslaví 18:10

⁴ Bože, ať si každá osoba dnes večer v Boží přítomnosti uvědomí tyto církevní věky, ve kterých žijeme, a rychle utíká k Pánu Ježíši, protože to je tak jasně napsáno, že: „Hospodinovo jméno je pevnou věží a spravedliví do ní utečou a jsou v bezpečí.“

Ó, Bože, přijď dnes večer a pomaz naše bytosti, Pane. Přiveď ty bloudící, ó, Pane, kteří jsou tak zmateni. Pohleď na ty ubohé ovce, Pane. Ony neví, čemu mají věřit. Ze všech stran se ozývá volání pastýřů.

⁵ Prosíme, Otče, aby dnes večer uslyšeli promlouvat toho velikého Pastýře stáda, Pána Ježíše, Jeho velkého Ducha, jak říká: „Moje dítě, pojď ke mně a já ti dám sabat,“ odpočinek, který tě zapečetí ke tvému věčnému místu určení; a nebudeš na této zemi zmítán, když vidíme, jak čas teď dobíhá do konce. Vyslyš, Otče. Promluv skrze promlouvajícího a poslouvej skrze uši těch, kteří poslouchají, protože my všichni posloucháme. Prosím o to v Ježíšově jménu. Amen. Můžete se posadit.

6 Tedy, dnes večer studujeme druhý věk církve. Vidím, jak si mnozí dělají poznámky, a tak dále, a proto bych to chtěl pokaždé předat co nejzřetelněji. Tedy, druhý věk církve byl nazván církevním věkem Smyrny. A on probíhal... Věk Smyrny začal v té stejné době, když skončil ten Efezský věk. Efezský věk trval od 55. roku po Kristu do roku 170. Smyrnenský věk začal v roce 170 a skončil v roce 312.

7 Tato církev je církví pronásledovanou, tou, která má mučednickou korunu; je to církev soužení. A Božím zaslíbením pro ni, pro tu vyvolenou církev, bylo obdržení koruny života.

8 Každá církev měla hvězdu, která byla držena v Boží ruce, která znázorňovala posla pro ten věk církve. Ten nejlepší, který mi mohl přijít na mysl, byl posel k Efezskému církevnímu věku — poněvadž Bible neříká, kdo to byl — byl to Pavel, protože on založil tu Efezskou církev, a byl kazatelem toho církevního věku, který přinesl světlo této církvi, kterou... potom to převzal svatý Jan, pak Polykarp a dál. Spíše Polykarp a dál.

9 No, ve Smyrnenském věku, věřím se vším, co jsem byl schopen najít, že to byl Ireneus. A teď, chci vám to zdůvodnit, proč jsem zvolil Ireneia místo Polykarpa. No, většina duchovních učitelů Bible ráda uvažuje, že tím andělem byl Polykarp.

10 Polykarp byl učedníkem svatého Jana. To je pravda. A Polykarp to zpečetil svým mučednictvím. Bodli ho pod srdce a zabili ho. No, ale... Byl to velký muž, znamenitý muž, zbožný muž, milý — není o tom pochyb, že to byl jeden z největších křesťanů, jaké jsme kdy měli. Není nic, co byste mohli jeho životu vytknout.

11 Ale důvod, proč jsem zvolil Ireneia, je, že věřím, že Ireneus se držel Písma víc než Polykarp, protože Polykarp tak trochu lnul k římskému názoru ustanovení organizace. A Ireneus byl zásadně proti tomu. On to zásadně odmítal.

12 A pak, jak všichni víme, když došlo k té velké sporné záležitosti a blížil se Nicejský koncil; jedna z těch velkých sporných otázek byla, jestli byl Bůh třemi, nebo byl Bůh jeden. A Ireneus se postavil za to, že Bůh je Bohem — tedy, pouze jeden.

13 Mohl bych číst z „Před-Nicejských otců“, z prvního svazku, strana 412, jen krátkou citaci, pokud si to chcete poznamenat. Je to svazek 1 „Před-Nicejských otců“, stránka dvanáct. A je to... pokud si chcete poznamenat svazek, je to poslední část třetího svazku. Můžete si to přečíst celé. Je tam o této věci několik kapitol, nebo několik vět.

¹⁴ A teď začnu číst úplně z konce, asi dvacet nebo třicet posledních veršů z toho. Nebudu to číst celé, ale jenom část: „Všechna ostatní vyjádření rovněž poukazují na titul jedné a té stejné bytosti.“ Vidíte, on se snaží říct to, jak Ho oni nazvali (Otec, Syn a Duch svatý), a on řekl, že to jsou tituly, nikoliv jména — tituly té jedné bytosti. To je přesně to, co my vyučujeme ještě dnes. „Tak jako například [a je to v angličtině v závorkách], (Pán moci, Pán Otec všech, Otec všemohoucí, Nejvyšší, Stvořitel, Učinitel),“ a tak dále. „Toto nejsou jména a tituly posloupnosti různých bytostí, ale jedné a té samé [Amen!], jména, ze kterého jediný Bůh, Otec, který všechny tyto věci... uděluje všemu existenci, dobrodiní všemu, co existuje.“

¹⁵ Ireneus řekl, že všechny tyto tituly se vztahují k jednomu jménu, pod jedním Bohem, a jsou to jenom tituly toho, čím On byl. On byl růží Sáronskou. Tím On byl. To je titul. On byl Jitřní hvězdou. On byl Alfou. Byl Omegou. To jsou tituly toho, čím On byl. Byl Otcem. Byl Synem. Byl Duchem svatým. Ale je jeden Bůh. Jeden Bůh a Jeho jméno je jedno. A to je jeden z důvodů, který mi přišel na mysl, že Ireneovo rozpoznání bylo správné, nebo výklad Písma.

¹⁶ Další věc, kterou bych vám rád přečetl, je v knize „Jak se to stalo?“. A toto je napsáno historiky; a „Jak se to stalo?“ napsal R. C. Hazelton, „Dějiny raných církví.“ A tady na straně 180 je titul „Duchovní dary v čase Ireneae“. V letech 177 až 202 po Kristu. Cituji to proto, že to bude na pásku, rozumíte, a bude to přeneseno do knih.

¹⁷ „Bylo to v době Ireneae, kdy většina apoštolské církve Francie měla všechny dary Ducha svatého.“ To bylo z jeho vyučování, vidíte. „Členové Ireneovy církve v Lyonu [to je Lyon ve Francii] mluvili v jazycích. Nebylo neobvyklé vidět, že někdo z mrtvých byl vzkříšen zpět k životu. Uzdravování bylo na denním pořádku všude ve všech evangelikálních církvích.“ Tak tedy, Ireneus věděl, jakým způsobem vyučovat!

¹⁸ „Zázraky se stávaly často. Tyto církve ve skutečnosti nikdy nebyly bez zázračných projevů Boží přítomnosti, buď díky vidění nebo díky zázračnému ovládnutí sil přírody, aby bylo evangelikálním křesťanům onoho dne připomenuto, že byli Jeho milovanými učedníky. Ale z historie minulosti nedokážeme najít ani jeden případ vzkříšení z mrtvých v první Římské církvi.“

¹⁹ To jsou lidé, kteří ne... se nezajímají ani o jednu ani o druhou stranu. Oni říkají pouze pravdu. To jsou historici. A proto si myslím, že Ireneus, protože vidíte, že on měl tu samou víru, kterou Pavel a ti

učedníci předali dál. A proto věřím, že byl andělem Smyrnenské církve, protože byl... on měl tu stejnou biblickou nauku; a ta stejná biblická nauka na základě Slova Božího přinese pokaždé ty samé věci. Pokud prostě jednoduše vezmete Boží předpis a vyplníte ho do písmene — bez ohledu na to, co říkají církve — jen ho následujte takovým způsobem, jak je to tam řečeno, a on přinese to samé. To právě dělal Ireneus.

Izaiáš 55:9

20 No, myslím si, že Polykarp byl znamenitým mužem, rozumíme si. Ale říkám, že on lnul příliš moc k tomu, aby organizoval církev, a... tak jak to dělali nikolaité. Oni organizovali církev a dávali dohromady bratrstvo — což se z intelektuálního hlediska zdá v pořádku. Ale vidíte, Duch je intelektuálním věcem tak velice vzdálen, takže člověk není ani schopen shodně s Duchem uvažovat. „Moje myšlení převyšuje vaše myšlení,“ říká Bůh, „moje cesty převyšují vaše cesty.“ A tak existuje jenom jeden způsob, jak se to má dělat. A to je následovat Ho jednoduše podle plánu. To je správné.

21 No, mohli bychom uvažovat, že kdybyste odsud jeli... kdybych měl dnes večer jet do Chicaga, mohl bych jít ven a sehnat si kompas a říct: „Podívejte, Chicago se nachází tímhle směrem. OK, hned vyrazím.“ Tak bych se z Jeffersonville nedostal, rozumíte. Musím si sehnat cestovní mapu. A tam je zakreslena cesta, po které se autem během šesti nebo sedmi hodin do Chicaga dostanu. Ale nemůžu si to prostě nijak zkrátit. Letadlo si *také* nemůže udělat zkratku. Ono má vzdušný koridor nebo má určitou výšku a jiné parametry, kudy musí letět, ve stanoveném rozsahu, kterého se musí držet. Je stanovena trasa.

22 A Bůh má svou cestu. Bůh má cestu pro svou církev, pro svůj lid. A On nikdy neměl v úmyslu, aby byla spravována papeži, kardinály, arcibiskupy nebo vrchními dohlížiteli. Učitelem církve živého Boha, aby ji vychovával, je Duch svatý. A veškerá svatost nenáleží kardinálovi nebo knězi, aby se z něj udělalo svatého muže v církvi, nebo něco takového. Laici mají zrovna takové právo na Ducha svatého jako kterýkoliv kazatel, pastor, diákon, důvěrník, ať je to kdokoliv. Laici.

23 A proto je nazvali nikolaity, jak jsme se tím včera večer zabývali, nikolaité... Rozebrali jsme si to slovo, a vzali jsme to z řeckého slova n-i-k-o, niko, což znamená „podrobit nebo svrhnout“. Co? N-i-k-o, nikolaité, laiky — podrobit si laiky a svrhnout je tím, že jim dáme lidského původu řád, duchovenstvo, které je bude vyučovat a oni

budou společně dělat své vlastní závěry. Právě takto probíhal Nicejský koncil, protože tam se shromáždili mnozí a ustanovili na Nicejském koncilu řád. Nechceme o tom ale příliš moc mluvit, protože to budeme probírat ve čtvrtek večer, bylo to na Nicejském koncilu.

²⁴ Ale tam byla právě zformována Římskokatolická církev, z té skupiny lidí, kteří se obrátili službou svatého Pavla a Irene a svatého Martina, a tak dále. Byli to obrácení křesťané — z pohanství na křesťanství — ale oni chtěli vtáhnout tu církev zpět do starozákonní formy duchovního řádu, jako ustanovení velekněží a apoštolské sukcese¹; jako jeden papež za druhým papežem, a další papež.

Zjevení 2:6

²⁵ Kdybychom procházeli Bibli, zjistili byste, že to je čistá pravda, a jak Bůh tu věc zatratil od samotného začátku. A v tom církevním věku minulého večera řekl: „Já to nenávidím,“ a stejně tak to nenáviděla církev.

²⁶ Bůh nikdy neměl v úmyslu, aby církev byla vedena člověkem. Bůh si vede svou církev sám a On si ji vede pomocí darů Ducha. Dary Ducha v církvi, které napravují ducha. On má ve své církvi pět kazatelských služeb. První z nich jsou apoštolové neboli misionáři. Misionář je nejvyšší povolání, které máme. Apoštol. Slovo „misionář“ znamená „ten, který je poslaný“; apoštol znamená ten, který je „poslaný“. Proč si zvolili slovo, že se budou nazývat misionáři, to nevím. Ale to jsou apoštolové. Dobře.

1. Korintským 12:8–10

²⁷ Apoštolové, proroci, učitelé, evangelisti, pastoři. No, to jsou Bohem zvolené úřady v Jeho církvi. A pak každá místní církev má devět duchovních darů, které se projevují mezi lidmi. Je to: poznání, moudrost, dary uzdravování, konání zázraků, mluvení v jazycích, výklady jazyků. A všechny tyto věci probíhají v každém místním těle. A každá osoba v církvi má individuální službu. A ta individuální služba působí spolu s těmi ostatními službami ke vzdělávání těla Ježíše Krista. A nikdy...

Zjevení 2:20

²⁸ Zapamatujte si teď toto, že tady je... Nakreslím tady teď tyto čáry. První církev, Efez, Smyrna, Pergamon, Thyatira, Sardy, Filadelfie, Laodicea. No, pamatujte, jak tohle pokračuje... Tato církev měla plnost Ducha, ale na konci toho církevního věku zjišťujeme, že to

¹ Učení o tom, že existuje nepřerušená řada předávání biskupského úřadu z člověka na člověka od dob apoštolů až po naše časy. – pozn. překl.

bylo vytlačováno. V tom dalším církevním věku to bylo, to bylo vytlačeno trochu víc a trochu víc, takže v tomto věku z toho zůstala jen taková malinká troška. On řekl: „Máš několik věcí.“ Ó, když se dostaneme k tomu Thyatirskému věku církve!

29 A potom přišlo... Bůh vzbudil Němce jménem Martin Luther, který znovu vrátil církev na správnou kolej. Tady to začalo malinko přibývat. On kázal ospravedlnění. Když přišel Martin Luther, kázal ospravedlnění. Pak přišel John Wesley a kázal posvěcení. A potom tady v tomto věku církve, tady se znovu vrátili přímo ke křtu Duchem svatým, s těmi stejnými znameními a divy, které se znovu vrátily.

30 Tady to v průběhu těch patnácti století temných věků pohaslo. A právě tady máme to nejtemnější... nebo to nejdelší církevní období, které máme v církevních věkách.

31 A potom tady to začíná jít nahoru — ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým. A Bible říká, že na konci tohoto věku bude tato malá menšina sevřena, protože ta stejná Letniční církev začne dělat ty stejné věci, se kterými oni začali tady na začátku, nikolaité. (Ó, Bože, dovol mi držet ústa na uzdě, dokud se k tomu nedostanu.) Rozumíte? To, co já tam mohu vidět... Rozumíte, dokud tady neuvidíte... A já vám ukážu, že posel pro tento věk bude nenávidět denominace. V dětech povstane Duch. Vždycky to tak bylo. A teď, máme...

Matouš 24:22; Marek 13:20

32 Pokud si tohoto všimnete, jak to bylo tady velké, a nakonec to bylo úplně udušeno. A pak se to začalo vracet. Luther to přitáhl zpět — ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým. A pak úplně na konci času je to úplně udušeno, až to skoro úplně vyhaslo. Zůstalo tady jenom něco malinko, a právě tehdy On volá, že pokud by to dílo nebylo kvůli vyvoleným zkráceno, tak by nebylo zachráněno žádné tělo, vidíte. Tady to máte, úplně na konci času. Mějte to teď na paměti.

33 A teď začneme tento Smyrnenský věk církve. Zprv, chtěl bych to sem nakreslit na kousek papíru, který tu mám. Tedy, druhý věk církve byla Smyrna, a věřím, že se mnou budete všichni souhlasit — nebo doufám, že ano, nebo buď jak buď částečně, že Ireneus byl hvězdou tohoto věku církve.

Jan 3:2

34 On byl Božím poslem, protože on zasáhl tu zem, Francii (Gálii), tam na jihu, a založil tam sbory. A každý z nich byl založen na křtu Duchem svatým, mluvení v jazycích, křšlení mrtvých, uzdravování nemocných, zadržování dešťů a předvádění zázraků, a to každý den.

Oni věděli, že živý Bůh žije mezi lidmi. To byl ten Boží muž, protože Ježíš řekl: „Nikdo nemůže...” Nebo lidé říkali: „Žádný člověk nemůže dělat takové skutky, jediné že by s ním byl Bůh.“ Byl to Nikodém, který to řekl Ježíši.

³⁵ No, *Smyrna* byla městem obchodu, odbytíštěm do Lydie a dál na západ; bylo to třetí největší město v Asii, a bylo to velké přístavní město; bylo proslulé bohatstvím, chrámy, budovami, školami, lékařskou vědou a vědou vůbec. Ve Smyrně bydleli Židé a oni evangelizovali smyrenské občany.

³⁶ Prvním biskupem ve Smyrně byl Polykarp. Polykarp a další věrní služebníci vložili do věřících občanů Smyrny hlubokou víru v Boha. Raní církevní otcové nabádali Smyrnu k pravdě. Smyrnenský církevní věk, název této církve byla Samara... spíše Smyrna. To znamená hořkost, myrha. Souvisí to se smrtí, protože oni umírali — byla to pronásledovaná církev. Bůh je nazval „pronásledovaní“.

³⁷ Bůh pohlížel na jejich pronásledování a dal jim milost, aby to mohli snášet. Měl ohled na jejich soužení a dal jim vítězství nad smrtí. Viděl jejich chudobu a dal jim bohatství v sobě. Církev ve Smyrně procházela ohnivou pecí soužení, ale byla pro Něj milou příjemnou vůní. Teď se jedná o ten zbytek, ne o celou Smyrnenskou církev; mluvím teď jen o tom zbytku.

³⁸ Ty velké dny soužení znamenají deset let krvavého pronásledování. Nevím, jestli budu umět to jméno správně přecíst nebo vyslovit. On byl v té době císařem. Věřím, že byl tím nejkrvavějším ze všech od doby Nera v roce 67. D-i-o-k-l-e-c-i-á-n.

Matouš 10:28; Zjevení 2:10

³⁹ V průběhu let 303 až 312 po Kristu Bůh Smyrnu povzbuzoval, aby byla věrná až na smrt, stejně jako On. „A dám vám korunu života, jakou mi dal Otec.“ Bůh zaslíbil vítězi v těch souženích vítězství nad druhou smrtí. „Nebojte se těch, kteří mohou zabít tělo, ale toho, který může zahubit duši,“ který usmrtí duši. Smyrňané měli vytrvat až do konce. „Nebojte se člověka, a bude vám dána koruna života.“

⁴⁰ Pronásledování křesťanstva v těchto věkách jsou znázorněna církevním věkem Smyrny, a je to velice důležité. Za chvíli, pokud Pán dovolí, bychom se k tomu chtěli dostat. No, pokud někdo nestihne některé... pokud to pro zbytek třídy píšu příliš rychle, tak si to od nás budete moci kdykoliv vzít. Rádi vám to poskytneme.

⁴¹ A teď 2. kapitola a 8. verš, tam dnes večer začínáme. No, kde jsme Jej včera večer nechali? No, On opravdu nenáviděl ty nikolaity. Souhlasí to? A co Bůh dělá? Co jsme nejdřív zjistili? Zjevení Ježíše Krista — kým je a čím je. A teď ta další důležitá věc, kterou zjišťujeme, je, že On nenávidí všechno, co by zavedlo cokoliv, co by vládlo nad Jeho Církví kromě Jeho samotného. On je Bohem žárlivým.

⁴² Jak rád bych se tady zastavil (protože tady máme jenom čtyři verše), jen abych uvedl takovou malou věc. Kolik z vás si pamatuje, jak ten dobrý prorok Samuel... když celý Izrael chtěl jednat jako zbytek světa? Vzpomínáte si na to? A prorok jim řekl, řekl jim: „Jste na omylu.“ Ale oni chtěli jednat jako Filištíni a jako ti ostatní.

⁴³ No, to je přesně to, co se přihodilo v tomto prvním věku církve. Je to zvláštní, že lidé nechtějí, aby je vedl Bůh. Oni chtějí následovat... oni chtějí nějakého člověka. Izrael udělal největší chybu, jaká se kdy stala, když... Milost už pro ně obstarala proroka (vůdce), postarala se o beránka jako usmíření a postarala se pro ně o pokrm z nebe a všechny dobré věci, o které se pro ně milost postarala, a přesto v Exodu 19, oni chtěli Zákon. Chtěli ustanovit doktory bohosloví a mít nějaké muže... Chtěli mít na této věci také nějaký vlastní podíl. Člověk se vždycky snaží přechytračit samotného Stvořitele, který ho stvořil a nedocílí tím nic jiného než to, že se sám usmrtí.

⁴⁴ Tak jak jsem před několika týdny kázal o „Zkříženém náboženství“, a je to přesně tak. Když něco zkřížíte, tak to nikdy nemůže... je to vyřízeno. Je s tím konec. Už se to není schopno vrátit. Mezek se už nemůže znovu rozmnožovat a mít dalšího mezka, protože je mezkem. Je kříženec. Krásná kukuřice — nemůžete vypěstovat krásnou kukuřici z krásné kukuřice, která je zkřížená. To ani... To může vzejít, ale nehodí se to k ničemu. Nedokážete to. Cokoli, co je křížené, se k ničemu nehodí.

Efezským 2:8, 9

⁴⁵ A stejně tak zkřížené náboženství není k ničemu. Tak dlouho, jak se pokoušíte k tomu, co Bůh řekl, něco přidat, anebo udělat něco, co Bůh nechce, abyste dělali, je to zkřížené náboženství. Ono může hezky vypadat. Ó, křížená kukuřice zastíní tu přirozenou kukuřici. Starý mezek dokáže v práci předčít dva koně. No, to je... Ale to nefunguje, bratři; je to milost, o které my uvažujeme. Nejsme spaseni skrze skutky, ale milostí. A tak to by mohlo...

Doufám, že si o těch poznámkách nemyslíte... Sedíte tu v napětí, a já to tady cítím, rozumíte, protože tu jsou presbyteriáni, metodisté,

a různí lidé. My o tom víme. A tak, já to cítím, a tak se musíte trochu na chvíli uvolnit a vzít... a takhle to *ze sebe* setřást.

No, poslyšte. Všechno, co je zkřížené, se nehodí k ničemu. Musíte vzít ten originál takovým způsobem, jak ho Bůh udělal. A pak máte něco, co je opravdové.

1. Samuelova 8:5

46 Shledáváme tedy, že tato izraelská církev... Když šli dál, Bůh jim dával jíst a staral se o ně a všechno pro ně dělal. A oni nakonec začali pokukovat na Filištíny a na Amorejské a jiné *národy* a říkali: „My chceme krále. Oni mají něco, co my nemáme.“

47 Dnes lidé dělají to samé. Jednoho z těch... naše sestry, které se dívají na televizi, tam vidí Glorii Swansonovou — nebo někoho jiného, některou z těch žen — v určitém oblečení, a nemohou vydržet, dokud si takové nepořídí, rozumíte. Uvidíte ve městě nějakou ženu: „Ó, nevypadá nádherně?“ Proč se staráš o to, jak se ona obléká?

48 Lidé jsou prostě takoví. Řekl jsem: „Je to den napodobování.“ Každý chce napodobovat někoho jiného. Vezměte... Řeknu vám, teď máme tolik Elvisů Presleyů, že bys je nenacpal ani do nákladního vagonu, protože on se stal populární. Je to tělesné napodobování.

49 A totéž máme v náboženství. Četl jsem dějiny o Martinu Lutherovi. A každý z vás historiků ví, že je řečeno, že nebylo záhadou, že Luther dokázal protestovat proti Katolické církvi a prošlo mu to; ale tou nejzáhadnější věcí bylo, že dokázal udržet hlavu nad veškerým fanatismem, který jeho probuzení provázel a stále se držel Slova. To je zázrak, jak ho Bůh zachoval v čistotě a normálního.

1. Samuelova 8:5

50 A tak, oni přišli k Samuelovi a řekli: „Ustanov nad námi krále.“ A Pán mu řekl, že tuto myšlenku zavrhl — právě tak jako tady odmítl organizaci. Stejně jako odmítl tamto, tak odmítá organizaci. Nezavrhne organizmus, ale organizaci. Organizmus, to mít musíme. Ale organizaci mít nemáme, protože ona vytyčuje dělicí čáry: „My jsme to-a-to.“

„Jsi křesťan?“

„Jsem metodista.“

„Jsi křesťan?“

„Jsem baptista.“

To neznamená víc, než *kdybychom řekli*: prase v chlívků. To s tím nemá vůbec nic společného. Křesťan...

⁵¹ Jednou večer jsem se zeptal jedné dívky na pódiu: „Jsi křesťanka?“

Ona řekla: „Dávám ti na vědomí, že každý večer zapaluju svíčku,“ jako kdyby to mělo něco společného s křesťanstvím.

Jiný muž řekl: „Já jsem Američan. Jistě.“

⁵² To s tím přece nemá nic společného. Vůbec nic. Ty jsi křesťan, protože patříš k jinému království (je to tak), a ty jsi z toho království *tam* nahore.

⁵³ Co tedy Samuel udělal? Přesně totéž, co udělal Bůh tady. Samuel svolal celý Izrael a řekl: „Poslouchejte, chci se vás na něco zeptat. Stalo se někdy, že bych vám řekl něco, co by se neukázalo jako pravda?“ Řekl: „Jsem mezi vámi Božím prorokem. Řekněte mi jediný případ, kdy jsem vám někdy něco řekl ve jménu Páně, a nestalo se to.“ To jim řekl Samuel.

1. Samuelova 12:3

⁵⁴ On řekl: „Copak vám Bůh nedával pokrm a nestaral se o vás a neudělal všechny tyto věci?“ Řekl: „Vy hřešíte tím, že se snažíte jednat jako jiné národy.“

„Ó,“ pověděl, „chci se vás zeptat ještě na něco. Vzal jsem od vás někdy peníze? Prosil jsem někdy o peněžní sbírku? Nebo jsem vám někdy řekl ve jménu Páně něco, co se nestalo?“

1. Samuelova 12:4

Oni řekli: „Ne, nikdy jsi od nás peníze nevzal. To je pravda. A nikdy jsi nám ve jménu Páně neřekl nic, co by se nestalo.“

On řekl: „Tak mě teda poslouchejte: Tím, že se snažíte jednat jako ti ostatní, tím hřešíte.“

⁵⁵ Ale oni každopádně na tom králi trvali, bez ohledu na to, jestli to bylo správné nebo špatné. Oni chtěli prosadit svůj názor. To je to samé, co udělala tady církev v Efezu. Oni přijali tu nikolaitskou nauku. A když to udělali, postrčili to přímo k tomu, že se pohanství smísilo s křesťanstvím, a tím způsobili, že nastalo patnáct století temných věků. A když je z toho Luther vytáhl... kdyby ti luteráni v další generaci neudělali tu stejnou věc, jaké se dopustili tam v Efezu! Přesně tak.

⁵⁶ Tedy, pokud si všimnete, ten svícen nestál úplně takhle. Oni začali klesat dolů, a potom vystupovat nahoru. No, a ten v nejvyšším bodu, nejvzdálenější od místa, kde stál On, byl tenhle tady. A křesťanství postupně pohasínalo, jak to klesalo tady z toho místa, kde On stál ve tvaru kříže, jak jsme Ho viděli ve čtvrté kapitole, takhle ve tvaru kříže. A tohle byla Jeho pravá ruka; a tohle byla Jeho levá ruka.

Zjevení 1:8; Zjevení 4:3

⁵⁷ No, právě tady, On měl svou ruku na této církvi a na tamté církvi. On byl Alfa a Omega a samozřejmě vším, co bylo mezi těmi dvěma, všechna další písmena. A On obzvlášť zdůraznil „Alfa a Omega“. Měl duhu nad hlavou, což znamenalo Jeho smlouvu.

⁵⁸ Tedy, pokud si všimnete, když začalo to letniční světlo, ono postupně pohasínalo. Muži jako Ireneus, Polykarp a všichni ti ostatní, zpečetili své svědectví svou krví, takže nakonec bylo křesťanství sevřeno a upadlo do nejtemnějších dnů.

A tak podívejte, ten první věk — ta druhá strana toho velkého hrbu procházela — byla to taková malá troška světla, trochu více světla a potom trochu víc světla. Vidíte, jak začíná znovu svítit a dochází až tam do toho dne? A teď na konci tohoto věku je předpovězeno, že to dojde do toho Laodicejského vlažného... No, je to tady.

⁵⁹ Tedy, jestliže tato věc zde je přivedla až k tomuto, proč bychom to měli chtít tady v tom Letničním? A víte, že Bible říká, že bude šelma a my víme, že to je římské papežství. Je to přesně tak. A oni pak postaví té šelmě obraz.

⁶⁰ Co je to obraz? Je to něco, co je uděláno jako tamto. A to je ta církevní konfederace, a Letniční jsou v ní. Přejde čas, kdy buď budete patřit k nějaké organizaci, nebo nebudete moci mít své dveře otevřené. Podívejte, jestli se to nezakládá na pravdě. A z toho důvodu do toho bušíme ze všech sil. Ano, přátelé.

Juda 1:3

⁶¹ Dokonce víc než to, oni se vám budou pokoušet dělat tak velké problémy, že se pokusí... nedovolí vám nakupovat ani prodávat, pokud na sobě nebudete mít značku té organizace. To bude záhy uvedeno, přesně tak jako tehdy. Oni je upalovali, oni... stál jsem tam v té aréně a plakal jsem jako dítě, když jsem se díval na to místo, na kterém sedávali ti gladiátoři, když jsem byl tam v té staré aréně a viděl jsem ty věci; a vím, že mnozí z mých křesťanských bratrů byli sežráni lvy a roztržáni tam na tomto místě na kusy, i ženy a malé děti, a tak dále.

A myslím si, že jestliže oni všichni odcházeli ve víře, mohl bych je já teď zklamat? Ne, bratře! Bože, dovol mi zastávat se té víry, která byla jednou dána svatým, té stejné věci, bez ohledu na to, jak je nepopulární!

Někdo se stále snaží říkat: „Dobře...“ Někdo před nedávnem řekl... Ó, kolik velkých kazatelů na misijním poli mi telefonovalo a říkalo: „Bratře Branhame, jestli s tím neskončíš, každá organizace bude proti tobě.“

„Vždyť,“ řekl jsem, „existuje Jeden, který nebude. A to je Ten, který je v nebi. To je Ten, ke kterému já upírám svůj zrak,“ rozumíte.

⁶² No, já miluju lidi ve všech organizacích. Jistě. Ale řekl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co by se nestalo? Bylo všechno řečeno a uděláno správně? Prosil jsem vás někdy o peníze? Tak se držte od organizací daleka. Zůstávejte svobodní v Kristu. Dovolte vždy Duchu svatému, aby mohl v církvi svobodně působit.

⁶³ Počítá se pouze jediná věc, zbavte se všech těchto malých různic — malých ismů a malých podivných pocitů kolem vás vůči bratrům, a takovýchto věcí. Setřeste to ze sebe. Nedovolte žádnému kořenu hořkosti se dostat do vaší duše. Pokud to dovolíte, tak vás to zahubí. Je to tak. Udržujte lásku. Je mi jedno, jak moc vás lidé nenávidí, vy je přesto milujte. A pokud to nedokázete, tak potřebujete... nejste zapečetěni. Máte v sobě ještě uvolněná místa. A tak se vraťte a nechte to opravdu dobře zapečetit Kristovou krví. Ona vás očistí od všech kořenů hořkosti. Ano. A teď, podívejte, pokusíme se znovu...

⁶⁴ Letniční požehnání sestoupilo okolo roku 1906, někdy v té době. Sedí tady s námi dnes večer kazatel, který je misionářem v Tibetu, jeden z... neříkám to kvůli tomu, že je tady. Doufám, že neodešel domů. Myslím, že je stále tady — měl k nám krátce promluvit předtím, než jsem sem přišel. A ten muž pamatuje ty počátky letnic. V té době neexistovala žádná organizace. Všichni měli věci společné.

⁶⁵ Ó, jak snadné je právě tam udělat krok nesprávným směrem a jak to intelektuálům připadá správné. Podívejte, Izrael si to sotva uvědomoval, když tam stáli na tom břehu a jásali.

Job 38:7

⁶⁶ No, a teď říkáte: „Tenhle druh náboženství, to je něco nového.“ Vždyť to je ta nejstarší věc, která existuje. Jistě. Dokonce ještě předtím, než povstal tento svět, oni jásali a oslavovali Boha. Řekl to

Bůh; ptal se Joba, kde byl, když ty jitřní hvězdy společně zpívaly a Boží synové jásalí radostí. To bylo ještě předtím, než byl stvořen svět.

67 Ale teď se podívejte na Izrael... oni viděli zázraky. To jsou ty rané letnice, Izrael, letnice tamtoho dne. No, oni byli vyvedeni z Egypta. Bůh je požehnal, dal jim všelijaká veliká znamení a zázraky a vysvobodil je. A když stáli tam na tom břehu a měli letniční shromáždění... Opravdu měli. Teď poslouvejte. Mojžíš zpíval v Duchu a Miriam vzala tamburínu a pobíhala po pobřeží, hrála na tamburínu, tančila v Duchu a izraelské dcery ji následovaly, a tančily v Duchu. Pokud to není letniční shromáždění, tak jsem žádné takové neviděl!

68 Sotva si tehdy uvědomovali, že zaslíbená země je jim vzdálena čtyřicet let. Byla od nich vzdálena asi jenom šedesát kilometrů, ale zabralo jim to čtyřicet let, aby ušli těch šedesát kilometrů. Bylo to proto, protože si zvolili špatnou věc. Oni si zvolili Zákon, místo toho aby dovolili Duchu svatému, aby je vedl — tomu ohnivému sloupu — aby je přes *to* dál provedl a vedl je. Oni chtěli něco, co by mohli udělat sami. Chtěli mít nějaké kněze a nějaké hodnostáře a trochu teologie, ohledně které by se mohli přit, místo toho aby šli kupředu a dovolili Duchu svatému, aby je vedl.

69 A tak oni byli v Duchu. Bůh se o všechno postaral. Ale oni do toho chtěli taky něco fušovat, právě tak jako to *dnes* máme s tím křížením. Nechte krávu na pokoji. Nechte koně na pokoji. Nechte potraviny na pokoji. V „Readers Digestu“, v jednom z jeho článků věda tvrdí, že pokud budou dál pokračovat s křížením potravin a lidé to budou jíst... jako v případě kuřat... Oni to ubohé kuře tak zkřížili, že nemá ani křídla ani nohy. A když takhle leží, leží tam až zemře. Dokáže žít jenom jeden rok. A jeho tkáň je tak měkká, že se sotva dá jíst. A když to lidé jedí, tak to v nich způsobuje převrácenost. Je to tak.

70 Víte, že homosexualita ve Spojených státech ve srovnání s minulým rokem stoupla asi o čtyřicet procent? A věděli jste, že věda tvrdí, že ženy se stávají širší v ramenou a užší v bocích a muži se stávají užší v ramenou a širší v bocích? Vy jíte převrácené semeno. Jíte převrácené věci. Vaše tělo bylo stvořeno, aby prospívalo díky přirozeným věcem. A co to způsobuje? To mění dokonce přirozený běh mužů a žen, takže Hollywood, a dokonce i naše vláda a všechno je plné perverze. Co to způsobuje? Oni si to způsobují sami kvůli jejich vlastnímu stromu poznání, a sami sebe usmrcují.

71 Vraťte se na začátek. Nechte přírodu na pokoji. Nechte Boha na pokoji. Udržujte církve v Duchu svatém a vzdalte se od všech těch

biskupů a papežů, a všeho druhu nauk. Vraťte se tam, kde jsme začali. Vraťte se.

... Ježíš by mohl přijít rovnou dnes...

„Já jsem metodista.“

On by řekl: „Tak to od začátku nebylo.“

„Já jsem presbyterián.“

„Tak to od začátku nebylo.“

⁷² A co bylo na začátku? Letniční prožití křtu Duchem svatým. Tak to začalo. Ale podívejte, my jsme to museli převrátit naruby. Ó, to bude hezcí. Jistě. Ta malá církev tam dole, ona tančila a jásala a byla na ulici; a lidé po nich házeli kamením, posmívali se jim, a všechno možné, což není nic pěkného.

⁷³ Ale teď máme velké chvalozpěvy a Apoštolské vyznání víry a ó, doktora Ph.D, LL.D, a tak dále, pro naše pastory; a on vystoupí a řekne: „A-men,“ jako kdyby tele dostalo křeče, a takhle pokračuje a všechny takové věci. (Promiňte. Nechtěl jsem to říct. Odpusťte mi. Neměl jsem to v úmyslu takhle říct, rozumíte. Neměl jsem to v úmyslu. To se na Božího služebníka nesluší. Ale pohledte, oni všichni... prostě mi to přišlo na mysl, rozumíte.) Ale on se postaví a říká takovéhle různé věci; nacvičuje před... víte, a říká: „No, vy to nevyslovujete správně. A-a-men.“

⁷⁴ Já mám rád dobré staré letniční shromáždění, kde sestupuje moc Boží, a oni křičí, jásají a oslavují Boha a prožívají velký čas. To je ten způsob, jak Duch uchvátil ty lidi. Ale dnes už sotva uslyšíte „amen“; je to „a-a-men“. Každopádně jsme tam dospěli, vidíte — tyto organizace, to je strnulé.

Skutky 20:29, 30

⁷⁵ A bylo ohledně toho nějaké proroctví? Vzpomínáte si na Pavlovo proroctví z minulého večera? „Já vím, že po mém odchodu mezi vás vejdou draví vlci. I z vás samotných povstanou muži, přímo z vaší vlastní církve (té Římskokatolické církve, která byla na vzestupu), povstanou uprostřed vás a strhnou za sebou učedníky.“ A ti Pavlovi „vlci“, my zjišťujeme, že se stali nikolaity.

2. Timoteovi 3:1, 2

⁷⁶ Poslouchajte, jak Duch znovu hovoří skrze toho proroka: „V těch posledních dnech nastanou nebezpečné časy, protože lidé budou samolibí.“

„Já jsem doktor Ten-a-ten. O takových věcech mi nic neříkejte.“

„Dávám ti na vědomí, že jsem presbyterián. Haleluja!“ Nebo: „Já jsem letniční.“

Jaký je v tom rozdíl, pokud nejsi letniční podle přirozenosti? — Podle zkušenosti, vidíte. Ano, přátelé.

„Já patřím ke Sborům.“

„Já patřím k Církvi Boží.“

Jaký to je pro Boha rozdíl? Vy máte patřit ke království, které je tam nahoře, rozumíte. Je to tak.

2. Timoteovi 3:3, 4

⁷⁷ Tedy, podívejte se na všechny tyto věci — na tu nesouroudou směsici. Je řečeno, že budou prudcí, nadutí, milující rozkoše více než Boha. Ó, oni nemohou přijít v neděli večer do kostela, pokud je v televizi nějaký dobrý program. Ó! Vždycky... Dokonce i církve mají basebalové týmy, a večírky s polévkou a party, kde hrají kriket; „milovníci rozkoší více než Boha, nesmiřitelní, pomlouvační, nezdrženliví a pohrdají těmi, kteří jsou dobří.“ Tito tamtěmi pohrdají, vidíte. Tito jimi pohrdají, odrazují od nich *ostatní lidi* — pohrdají těmi, kteří jsou dobří.

2. Timoteovi 3:4, 5

⁷⁸ Ó, vy říkáte: „Bratře, to jsou komunisté.“ Ó, ne. Ne, ne. „Ukvapení, nadutí, milující rozkoše více než Boha, nesmiřitelní, pomlouvační, nezdrženliví, pohrdající těmi, kteří jsou dobří; a mají formu [denominačního prožití, vidíte], mají formu pobožnosti, ale zapírají její moc.“

2. Timoteovi 3:5

⁷⁹ Jak to bude v tomto dni vypadat? „Mají formu zbožnosti.“ V neděli jdou do kostela a chovají se nábožně až do krajnosti; ale v neděli odpoledne si obléknou šortky a jdou sekat zahradu a popíjejí pivo Oertel 92. A pastor si vyjde ven zakouřit cigaretu a pak se vrátí dovnitř. Ó. „Mají formu zbožnosti.“

„No, pastore, tam na tom místě je nějaká církev. Oni mi řekli, že nějaká paní byla jednou uzdravena z...“

„Nesmysl. Dny zázraků jsou minulostí.“

„No, víš co? Já jsem byl jednou večer v té malé církvi, v té malé misií tam na rohu. A někdo se tam postavil a začal něco mluvit jako...“

„Ó, můj drahý, nikdy se v blízkosti takových lidí nezdržuj. To jsou vzteklí psi. Aj! S tím si nezahrávej. To jsou holy rollers. Nikdy vůbec...“

2. Timoteovi 3:5, 6

⁸⁰ „Mají formu pobožnosti, ale zapírají její moc, od takových se odvrát. Protože to je ten druh lidí, kteří chodí od domu k domu a svádí hloupé ženy, které mají různé chťiče, a nikdy nejsou schopny se poučit ani dojít k poznání pravdy.“ To je čistá pravda. Tady to máte.

Dámský spolek pomoci, a tenhle spolek a tamten... Ta ubohá církev má tolik různých sdružení, že už ani nemůže kázat Evangelium. Pro pastora nezůstává víc než dvacet minut, a pak už musí začít mluvit o něčem jiném, vidíte. A pokud ne, výbor diákonů si ho vezme stranou. Ano, přátelé.

⁸¹ Ó, bratře, co musí dnes dělat dobrý pastor? Prostě to nejlepší, co může; vystoupit a osekávat ty větve a ať třísky létají, kam chtějí, a vyhodit to ven. Toť vše. Ano, přátelé. To je pravda. Nešetřete nikoho. Prostě kažte Slovo a držte se ho. Bušte do toho prostě dál. Jestli vás uvrhnou do vězení, kažte ho ve vězení. Jestli vás dají někam jinam, kažte všude, kde budete. Jen kažte dál. Je to tak. Tedy, to je to, co se stalo. Vidíte, oni to potlačovali.

Zjevení 2:8

⁸² A teď přistupujeme k tomu Smyrnenskému věku; 8. verš:

A andělu církve ve Smyrně napiš: Toto praví Ten první i poslední, který byl mrtvý a ožil;

⁸³ Chci, abyste si tu všimli, že vždycky, když On představuje sám sebe církevnímu věku, tak ukazuje něco ze svého Božství. To je ta první věc, kterou se snaží církvi oznámit. Totiž své Božství. On je Bohem.

⁸⁴ Viděli jste tu velkou spornou otázku tam tehdy, ohledně které se Ireneus a ti ostatní přeli? Oni se pokoušeli říkat, že Bůh je ve třech vesmírných bytostech, že Bůh je ve třech osobách a ve třech...

Zjevení 1:8

⁸⁵ On řekl: „Taková věc neexistuje. To jsou tituly jedné bytosti. A tou je všemohoucí Bůh.“ To je pravda. A tak vy ne... Oni to měli vždycky. A Bůh tady na začátku představuje sám sebe v jedné z forem svého Božství. Vidíte, On představuje sám sebe nejdříve tady: „Já jsem Ten, který byl, který je a který má přijít. Já jsem Ten Všemohoucí.“

86 A teď On tady začíná s tím Smyrnenským věkem. Poslouchejme Ho:

... andělu církve ve Smyrně [a my věříme, že to je Ireneus] *napiš: Toto praví Ten první i poslední* [Vidíte, On se představil: „Já jsem Bůh tohoto věku církve. Nechci tu kolem mít čtyři nebo pět různých bohů. Já jsem Bůh,“ vidíte. To je to.], *který byl mrtvý a ožil;...*

87 Amen. Tedy, to je úvod. A teď, Smyrna znamená „hořkost“ a pochází ze slova „myrha“. A ten první věk církve ztratil svou první lásku, ta Efezská církev. A v této církvi začal růst kořen hořkosti, protože tato církev — ta hlavní církev, ta velká část, ta většina z nich — vždycky bojovala proti vedení Ducha svatého v církvi, protože oni ji chtěli řídit sami.

88 Oni chtěli nastolit kněžstvo. Chtěli jednat jako starozákonní lid. Chtěli kněze. Jestliže ti pohanští bohové tam v minulosti... To, z čeho se obrátili, tam měli Jupiterovi kněze a Venušiny kněze a tak dále. Oni chtěli zavést ty samé věci a udělat tyto muže... Vidíte, celá tato záležitost je od začátku pohanská. Všichni pohané měli tyto kněze a tohoto druhu věci. Ale pro církev živého Boha, pro ně je tohle cizí. Kristus je naším knězem, naším veleknězem. Máme velekněze a rovněž stůl, ze kterého jíme.

89 Tedy, tato církev ze sebe začala vyrážet kořen hořkosti. Proč? Byla to hořkost proti těm, kteří chtěli pokračovat s Duchem svatým. Láska pohasla a oni se to pokoušeli zaměnit za vyznání víry a denominace, a vzdalovali se od vedení Ducha svatého. Zamyslete se nad tím! A proto se u nich ukázala hořkost. Dobře.

90 Tedy, ta první církev, dovnitř se začala vkrádat hořkost. Do té druhé církve trochu víc. A nakonec se tam úplně usadila, protože oni vytvářeli lepší církev. Mysleli si, že takovou jsou. Hned tam měli něco důstojného. Mohli tam přicházet ti vznešení římsští obyvatelé. Proč? Měli papeže. Měli vznešené muže, kardinály, a tak dále. Krásně se oblékali. Vzdálili se od veškerého toho povyku a všeho ostatního, co tam měli; chovali se velice tiše a tím dokazovali, že umírají. A opravdu umírali.

91 A tak se povýšili a vytvořili lepší společnost. A ihned měli všechno ve velké církevní denominaci — Římské univerzální církvi, té

Římskokatolické církvi v tom temném věku. No, potom měli hodnostáře a měli patřičnou třídu.

Židům 11:37

⁹² Ó, bylo to mnohem hezčí, než když kdysi stávali venku na ulici a museli chodit v ovčích a kozlích kůžích, a byli opuštění a rozřezávaní pilami a posmívali se jim, a dělali si z nich legraci, jak o tom Pavel mluví v 11. kapitole k Židům. No, tato významná veliká skvěle oblečená církev, oblečená do těch spodních sukni a všech těch ostatních vymožeností, které na sobě nosili, jistě, to vypadalo důstojně: Otec, ctihodný, doktor, otec ten-a-ten. Ó! Mohli tam dosadit nějakého ničemu.

⁹³ Ale vidíte, to byla zkrížená věc. Kříženec. Vidíte, to v sobě nemělo žádný život. A on už se tam nemůže vrátit. A proto oni už nikdy nepovstanou. Luteránské probuzení už nikdy znovu nepovstalo. Wesleyovo probuzení už nikdy znovu nepovstalo. Nazarénské probuzení už nikdy znovu nepovstalo. Ani letniční probuzení znovu nepovstane. Proč?

⁹⁴ Protože jste to usmrtili. Zkřížili jste to se světem, s nikolaitskou ideou; nedovolili jste Duchu svatému, aby to dělal tak, jak chce On. To je pravda. Vy jste církev zkřížili, a ona se už sama není schopna znovu rozmnožovat. Když se rozmnožíte, budete mít víc metodistů; když se rozmnoží baptisti, budou mít víc baptistů; když se rozmnoží katolíci, bude víc katolíků. Získáte tu stejnou věc, kterou byste vyloupli z toho klasu.

⁹⁵ Ale dovolte, že vám něco řeknu. Když se vrací Duch svatý, to přináší znovuzrození a nový život, obrácení. Křest Duchem přivádí církev znovu zpět k sobě; vkládá do ní znovu život. Zkřížené zrno v sobě nemá život. Ten život, který se v něm nachází, je skoro podlomený. To jsme právě docílili tam v tom temném věku. Ale to málo, co máš, toho se drž, řekl On. Oni to téměř vytlačili. Ale to se už samo znovu nezreprodukuje.

⁹⁶ No, ale tělo Ježíše Krista není nějakou organizací. Tělo Ježíše Krista je mystickým tělem. Ono je tělem a královstvím, které... duchovním královstvím, které je na zemi ustanoveno skrze Ježíše Krista jakožto krále tohoto království, velebněže, aby přinášel oběti za ty, kteří do tohoto království putují. On je tím prorokem, Slovem, který hlásá pravdu a vnáší do tohoto království Boží světlo. A On je v tomto království jak prorokem, tak knězem i králem.

1. Korintským 12:13

⁹⁷ A jak se do tohoto království můžeme dostat? Skrze denominaci? Skrze dopis? Podáním ruky? Ale: „Jedním Duchem jsme všichni pokřtěni do jednoho těla,“ které je mystickým tělem Ježíše Krista. A jsme do něj pokřtěni, ne vodou, ne pokropením, ne politím, ne nějakým druhem vodního křtu. Ale jedním Duchem, Duchem svatým, jsme všichni pokřtěni do jednoho těla (1. Korintským 12).

⁹⁸ Ano, do tohoto těla jsme pokřtěni jedním Duchem, Duchem svatým. A pak nepatříme do ničeho jiného než do Krista. Jste Kristovi. Je to mystické království Boží, které je nastoleno, do kterého vcházíme skrze křest Duchem svatým. Já to miluju.

*Jsou lidé téměř všude,
jejichž srdce hoří plamenem ohně,
který sestoupil o Letnicích,
který je očistil.
Ó, on teď hoří v mém srdci,
ó, sláva Jeho jménu!
Jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich.
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich. Haleluja!
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct, že jsem jeden z nich.*

*I když tito lidé možná nebyli učení
[DDD, Ph.D., vidíte]... možná nebyli učení,
ani se nechlubili světskou slávou,
přijali však všichni Letnice,
a byli pokřtěni v Ježíšově jménu.
A teď zvěstují široko daleko,
že Jeho moc je stále stejná.
Jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich.*

Nejsi rád? Ano, přátelé, prostě jeden z nich. To stačí.

⁹⁹ Vzpomínám si, jak jsem jednou šel po Memphisu. A ta obyčejná stará barevná paní tam stála a podpírala si hlavu a pověděla: „Dobré ráno, kazateli.“

Řekl jsem: „Jak víš, že jsem kazatel?“

A ona řekla: „Pán mi řekl, že po ulici půjde nějaký kazatel a bude mít hnědý klobouk a v ruce ponese kufřík.“ Řekla: „Věděla jsem, že to jsi ty, když jsem tě uviděla přicházet,“ vidíte.

Ó, ona byla jedna z nich. Je to tak. Ó, jak dobrý je Bůh.

¹⁰⁰ Věřím, že něco... [Bratr Branham čte poznámku, která mu byla podána.]: „Ta dívka z Bedfordu, za kterou ses modlil v neděli večer, údajně právě zemřela. To nemůže... Prosím pomodli se.“ Ta holčička z Bedfordu, za kterou se tady v neděli večer modlili, říkají, že právě zemřela. Pomodleme se.

Pane Ježíši, prosím, abys nějak, nějakým způsobem, Pane, dovolil našim modlitbám proniknout až k tomu dítěti. Svěřujeme tu maličkou Tobě, našemu Otci Bohu. A myslíme na ty lidi, kteří tu byli a modlili se a prosili o modlitbu za tu dívku. Otče Bože, prosím, aby ta zpráva nebyla pravdivá, Otče. My nevíme. Ale modlím se, aby ses smiloval a dal sílu a dovolil té maličké, aby povstala a žila pro slávu Boží. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. Amen. Ať Pán Ježíš k tomu přidá svá požehnání.

¹⁰¹ Tedy, církev... jméno církve souvisí s povahou jejího charakteru. Všimli jste si, že Smyrna znamená „hořký“? A všimněte si, každá z těch církví, název té církve má něco do činění s charakterem té církve. Mohl bych tu něco říct, ale raději to neudělám, protože byste mě špatně pochopili. S vaším jménem to je také tak. Možná to nevíte, ale je to tak.

1. Mojžíšova 32:28

¹⁰² Ó, ano. Vy řeknete: „To je numerologie.“ Ne, není. Když se narodil Jákob, dali mu jméno Jákob, což znamená „podrazák“. Ale když zápasil s andělem, Bůh změnil jeho jméno na Izrael, „kníže“. Souhlasí to?

Marek 3:16; Skutky 13:9

¹⁰³ Saul byl Saulem z Tarzu, byl to zlý člověk. Ale když přišel k Ježíši, byl nazván Pavlem. Jméno Šimona bylo Šimon. Ale když přišel k Ježíši, byl nazván Petrem, „malým kamenem“. Ó, ano, přátelé. Vaše jméno má souvislost s tím, jací jste... Ono má vliv na váš charakter.

¹⁰⁴ A tato církev se jmenovala Smyrna, protože byla umírající. Smyrna znamená hořkost. Jinými slovy: vyrůstal kořen hořkosti a dusil ji. Ona byla na cestě k myrze. To je látka, kterou pomazávají tělo — myrha, vidíte. To byla... myrha a kadidlo je mast. Myrha se používala

k pomazávání mrtvých těl, potom když je nabalzamovali, a tak dále. Ona má souvislost se smrtí, a tato církev byla umírající.

105 A, ach, copak to dnes nevidíte, přátelé, že to velké Letniční hnutí, které před několika lety ještě žilo... Copak nevidíte, jak je teď pomazáno myrhou? Ta stejná mast, která byla tady v této církvi, sestoupila až sem a pomazává tady tohle a to zaniká, protože oni se vrací zpět k církevnickým hadrům, a svlékají svá bílá roucha svatých!

106 Ti obyčejní lidé, kteří tam stáli... A ryzí Duch svatý promlouval v jazycích a projevoval Boha. A bratře, oni byli čestní a, ó, skrz naskrz poctiví. Byli naprosto ryzí. Mohli jste jim po každé stránce důvěřovat. *Dnes* nevíte, čemu důvěřovat, a komu důvěřovat, vidíte. Něco se stalo. Něco se přihodilo. Co to je? Oni jsou pomazáváni hořkostí, která povstává. Jeden... Co to způsobilo? Něco tam vešlo...

107 Existovala církev, která se jmenovala... nejdříve vznikla Všeobecná církevní rada. Pak to přejmenovali na Sbory Boží. A ze Sboru Božích vznikla Církev Boží. Z Církve Boží... Pak se začali rozhlížet a říkali: „Ty jsi ze Sborů.“ Jiný řekl: „Ty jsi z Církve Boží.“ Pak z toho vznikla Sjedenáctá letniční církev Boží, kvůli té sporné otázce.

108 A pak, hned první věc, víte, místo toho, aby přijímali světlo a chodili v něm, no, oni se tak zorganizovali, že světlo už přijímat nemohli. Když byl Sborům Božím přinesen křest ve jménu Ježíše Krista místo Otce, Syna a Ducha svatého, oni už v tom byli tak zabředlí, že to nemohli změnit. A oni vědí, že to je pravda. Vyzývám kohokoli z nich, aby dokázal, že to není přímo podle Bible. Je to naprostá pravda. Ale co si mohou počít? Oni na to nemohou přistoupit. Vidíte, jinak by porušili svoje vyznání víry. Oni nemohou...

109 Co potom udělali jednotáři? Místo toho, aby to přijali a šli kupředu, stali se naškrobení. „Sláva Bohu na věky. My máme světlo, a vy nemáte. My jsme...“ Co udělali? Zorganizovali to.

110 Boha zorganizovat nedokážete. Bůh je bez formy, jak říká Bible. Ne, na Bohu není nic formálního.

111 Tedy, Sbory Boží se Ho potom pokoušely zorganizovat a udělat ze své církve tu opravdovou. A pak přišli jednotáři a snažili se zorganizovat tu svou. A oni měli více světla. Ale co udělali? Zničili to díky svým vlastním sobeckým hořkým způsobům, kterými na to šli. Místo aby to podali osolené a něžným způsobem, snažili se ty druhé vystrčit z obecnství — neměli s nimi nic společného — a to to

způsobilo. Pak se to rozšiřovalo dál. A víme, že ihned z toho vzešlo něco dalšího. Měli tohle... a teď se rozdělili.

Jeden řekl: „On přijede na bílém koni.“

Další řekl: „On přijde na bílém oblaku.“

„Sláva Bohu, udělám si z toho tady organizaci.“

Vidíte, jak to udělali? To bylo to rozšiřování myrhy. Co to způsobilo? To přerušilo bratrství.

Spousta žen a mužů dnes večer ve Sborech Božích by chtěli přijít a být pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, s vědomím, že to je Boží pravda. Ale kdyby to udělali, tak by byli vyloučeni. A mnozí jednotáři nebo...

No, já nejsem jednotář. Já nevěřím v jednotu takovým způsobem jako oni. Já nevěřím v Ježíše jako... Oni říkají: „Ježíš.“ Jenže Ježíš je spousta. Je to Pán Ježíš Kristus. Tak je to správně.

¹¹² No, já tomu věřím jinak než oni. Oni křtí v Ježíšově jménu za účelem obnovení; že, když jsi pokřtěn, že jsi obnoven — že do tebe vchází Kristus, když jsi pokřtěn vodou. Já tomu tak nevěřím. Já věřím, že obnovení přichází skrze krev Ježíše Krista, skrze Ducha svatého. Tak je to. Křest je pouze vnějším aktem jistého vnitřního díla obnovení, které se stalo, rozumíte. A tak já s tím nesouhlasím. To je v pořádku. Ale oni přesto zůstávají všichni mými bratry.

Když jsem na začátku začínal jako baptistický kazatel, oni přicházeli a říkali: „Bratře Branhame, přijdeš sem? My to máme.“

„My to tady máme.“

¹¹³ Řekl jsem: „Nikdo z vás. Já stojím přímo mezi těmi dvěma skupinami a říkám: ‚Jsme bratři,‘ bez ohledu na cokoli.“ Nevěnuju pozornost tomu, že se mnou někdo nesouhlasí. To pro mě nemá sebemenší význam. To mi vůbec nebude vadit. On je stále mým bratrem.

Mám bratra, který má rád jablečný koláč. Já mám nejraději třešňový, ale to neznamená, že s ním přeruším přátelství. On si může jíst svůj jablečný koláč a já si budu jíst svůj třešňový. A já si na něj nedávám ty „telecí sliny“. A pokud on to nechce, no, má na to právo. Víte, tu... jak se jmenuje ta šlehaná věc, kterou na to dávají? Šlehaná smetana. Já jsem na to už pomalu moc starý, abych to mohl jíst, ale to je... ale tak to mám rád. A pokud on ji rád nemá, tak to jíst nemusí. To je

v pořádku. Já si to své sním. Ale je to stále můj bratr. Je to tak. A tak se mi to líbí.

¹¹⁴ Já mám rád společenství. Ale když takovým způsobem nakreslíme hraniční čáry a říkáme: „Ne. To je naše denominace,“ a nenatáhneme ruku a nepotřese se rukou s tím dalším člověkem a neřekneme: „Bůh ti žehnej, bratře,“ ó! Tehdy to můžeš nazvat společenstvím. A pokud ne, tak máš ten kořen hořkosti, právě tak jak ho tam v minulosti měli ti smyrnenská, a způsobuješ tutéž věc. Dobře. A tak jejich jméno bylo „hořký“.

¹¹⁵ Nikolaitismus je rdousil stále víc až do temných věků. Luteránský věk přinesl zpět první krok milosti. Začalo svítit maličké světlo. A pak se zrodilo... Potom přišel John Wesley s posvěcením, a to světlo se stalo trochu jasnější. A pak přišel křest Duchem svatým s letničními a navrátil znovu víru otců. Ale oni to nedokázali takhle udržet. A tak to museli zorganizovat a začali se hned znovu vracet do nikolaitismu — přesně tak jak Bible předpověděla, že to udělají.

Zjevení 2:9

No, musím dávat pozor, jinak tomu věnuju příliš moc času. Pojďme tedy do 2. verše nebo... bude to 9. verš. Dobře. Teď pronásledování, 9. verš:

Znám tvé skutky i soužení a chudobu (ale jsi bohatý) ... [Ó! Teď On mluví k církvi, k té opravdové církvi, ne k těm ostatním. Oni ty skutky nikolaitů nenáviděli.]... i rouhání těch, kteří si říkají Židé, a nejsou, ale jsou shromáždění² satanova.

¹¹⁶ Tedy, oni si stěžovali, že byli postiženi chudobou. Vzali všechno, co měli. Oni takhle budovali svou malou církev. A jelikož byli takovou malou skupinkou, oni je vystrčili. Ta velká církev je prostě rdousila.

Zjevení 2:9

¹¹⁷ A On řekl: „Já vím. Já vím, že se musíte setkávat někde na rohu. Setkáváte se někde v průchodu nebo kdekoliv, kde jen můžete. [Byl jsem v katakombách, kde se museli shromažďovat — museli jít na shromáždění do podzemí, a tak dále...] Víím o tvých souženích a víím o tvých těžkostech a tak dále. Ale ty jsi díky těmto soužením učiněn bohatý.“

² Řečtina i anglická Bible Krále Jakuba: Synagoga satanova

118 Ó! Řekněte mi... pokaždé, když na církev přichází pronásledování, to ji posiluje. Církev je vždycky v průběhu soužení posilněna.

Zjevení 2:9

„Vím o tvém soužení, ale jsi bohatý.“ Proč? „Ty ses mě držel, jsi bohatý. Tvoje soužení ti neublíží.“

Zjevení 2:9

119 No, všimli jste si? Nikolaité teď měli synagogu. Říká to tady Bible. Všimli jste si toho tady v tom 9. verši? „...a nejsou jimi, ale jsou synagogou satanovou.“ Ta pravá církev byla vypuzena. Nikolaité měli převahu a vytlačili lidi, kteří měli Ducha svatého. A tak, proto — oni je nepotřebovali.

120 Kdyby Smyrna v Asii jen věděla, že tyto věci... že na ně čekají mučednické koruny, oni by se zachvěli, rozumíte. No, jinými slovy, co... když toto proroctví bylo napsáno a rozesláno, a církev se toho chytla, a oni uviděli, že oni jsou těmi, kteří mají nosit mučednickou korunu, no, oni by... no, to by je k smrti vylekalo. Oni očekávali, že to může přijít každou chvíli. Ale to nepřišlo v jejich věku.

A pak možná někteří z nich řekli: „No, víte co... víte co, řeknu vám, ten prorok byl na omylu. Jan se spletl, protože se nám to tady ve Smyrně nepříhodilo.“ No, to mělo být stovky let později, rozumíte.

Izaiáš 55:11

121 Ale když Bůh něco říká, to se musí stát. A to je místo, kam my kotvíme naši víru, rovnou do Slova Božího. Bůh dodržuje každé zaslíbení. Bez ohledu na to, že si můžeme myslet, že se to musí stát zrovna tady, ale možná to není Boží čas, aby se to tak stalo. Ale: „Moje slovo se ke mně nevrátí s prázdnou, ale vykoná to, k čemu bylo posláno.“ Bůh vždycky poctí své Slovo a v Jeho vlastním vhodném čase to přinese úrodu. A tak tito lidé to nebyli, ta první církev. Ale v té církvi byly určité vlastnosti, které se projeví později v té Smyrnenské církvi. No, potom na ně měla být vložena ta mučednická koruna. Mnozí z nich měli být zabiti.

Zjevení 2:10

122 A teď si vezměme 10. verš, když budeme číst.

Nic se neboj [Té satanovy synagogy.] toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až do smrti a dám ti korunu života.

123 Ó! Bylo jim řečeno, aby se nebáli, když budou vyvoláváni na smrt pro své náboženství. No, sestro Woodová, kdekoliv jsi, doufám, že tohle ti pomůže. Sestra Woodová mi jednou řekla, že stěží může pochopit, proč někteří mohli být vysvobozeni, zatímco jiní nemohli. Někdy musíš vědět...

Zjevení 2:10

124 Bůh těmto lidem řekl: „Nebojte se... že satan vás tam uvrhne, že přišla ta banda nikolaitů, která vás tam postrčí, protože já vám dovolím zemřít pro mou věc. Ale já vám v onen den dám korunu života.“ A tak se ne... Sledujte. On řekl... No, pokud si všimnete, když budete číst tenhle 10. verš... Dovolte, abych ho přečetl znovu:

Nic se neboj toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Bud' věrný až na smrt [Všimli jste si, že to není až do? Ne do smrti, ale na smrt. Pochopili jste to?] ***Bud' věrný až na³ smrt*** [Vidíte, a oni byli.]...

125 Ted' on řekl, že satan... Všimli jste si, jak klasifikoval toho, který to dělal? Tedy, tato synagoga satanova, to byli nikolaité. To už víme. Že ano? Byla to tedy organizace, bylo to kněžstvo, které povstávalo a mělo těmto lidem způsobit utrpení; zatímco oni měli být věrní Evangelium až na smrt. Všimli jste si manželského obřadu? Ne, „dokud nás smrt nerozloučí“, ale „až nás smrt rozloučí“, vidíte. Tedy, „až na“ a „až do“, to je něco jiného. Tedy, oni měli být věrní Kristu až na smrt. „Jděte s tím až na smrt. Nebojte se, protože já vám dám korunu.“

126 No, těch deset dnů, o kterých tady mluví, těch deset dnů: den v Bibli znázorňuje rok. A těch deset dnů bylo posledních deset let vlády D-i-o-k-l-e-c-i-á-n-a; Dioklecian? Dioklecián. Dioklecián. To byl ten veliký císař, který vládl v těch posledních... v průběhu Efezského věku církve vládlo několik císařů, a pokud vím, Nero byl jedním z nich.

127 A zde ten Dioklecián byl ten poslední, který vládl v těch posledních deseti letech, a on byl tím nejkrvavějším pronásledovatelem ze všech. On podporoval pouze tuhle skupinu a oni vraždili křesťany a zabíjeli je a upalovali a dělali s nimi všechno možné. A to nejkrvavější pronásledování trvalo deset let. A doba jeho vlády byla od roku 302 do roku 312.

³ Anglická Bible Krále Jakuba: až na smrt.

128 A pak současně s nastolením Konstantina skončil věk Smyrny. A Konstantin se dostal k moci v roce 312. To bylo těch deset dnů soužení. Začalo to Nerem a skončilo to Diokleciánem. Začalo to Nerem kolem roku 64, když Nero dosedl na trůn.

Zjevení 2:11

129 A teď, 11. verš je zaslíbení. Než skončíme, vezmeme si ještě tohle.

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím; kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.

Zjevení 2:11

130 Teď tady musím něco říct, abych... Pokud tak uvažuji ve svém srdci a neřeknu to, pak jsem pokrytec, rozumíte. Chci, abyste si tady něčeho v tomto místě Písma všimli. A myslím si, že to pro mě byla dlouhou dobu jedna z největších záhad, dokud jsem to neobjevil. Přečtěme si to teď opravdu pozorně.

Kdo má uši, [Jinými slovy, má ucho, aby slyšel, vidíte, které je otevřeno na Ducha.] ***slyš, co Duch praví církvím;...*** [No, podívejte, ta samá věc, toto pronásledování a všechno ostatní, přichází... každá část z toho přesahuje do každé církve, do těch církví.] ***Duch praví církvím; kdo vítězí...*** [Ve které církvi? Efezské? Ano. Dobře. Ve Smyrně? Ano. Ve všech.] ***Kdo vítězí*** [Ve všech těch církvích.] ***tomu druhá smrt neublíží.***

Jan 5:24; Jan 6:40

131 Ten, kdo v Laodicejské církvi vítězí nad čím? Vítězí nad nikolaity, vítězí nad věcmi světa, přemáhá tyto denominace, přemáhá tato kněžstva, přemáhá všechno, co je ze světa a prodává to a miluje Krista. Jemu druhá smrt neublíží. Proč? On má věčný život. Věčný život nemůže umřít. Ježíš řekl: „Kdo mne slyší, má věčný život a nikdy neumře. A já ho vzbudím v ten poslední den.“

132 A teď, tady... Teď budete... mnozí s tím nebudou souhlasit, ale chci, abyste o tom skutečně intenzivně přemýšleli, než se rozhodnete, rozumíte. Chtěl bych teď něco říct. Proto já nevěřím, že existuje věčné peklo. Nemůže existovat věčné peklo, protože kdyby existovalo věčné peklo, tak by tady to věčné peklo bylo vždycky, protože věčný...

133 Existuje pouze jedna forma věčného života, a to je to, za čím se my všichni ženeme. A jestli budete hořet navěky, a po celou věčnost, pak budete muset mít věčný hořící život. V tom případě by to byl Bůh hořící. A tak nemůžete mít věčné peklo.

Matouš 25:41

134 A Bible jasně říká, že peklo bylo stvořeno. A jestliže je stvořeno, tak není věčné. Každá věc, která je věčná, nebyla nikdy stvořena. Ona odjakživa existovala. Je věčná. A Bible říká, že peklo bylo stvořeno pro ďábla a jeho anděly. Peklo bylo stvořeno; ono není věčné.

Zjevení 2:11

135 A já nevěřím, že nějaká osoba bude věčně trestána. Já věřím, že Bible tady jasně říká, že: „Kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.“ Tedy, smrt, to slovo „smrt“ pochází z... To znamená oddělení. Tedy, když jsme odděleni od Boha v hříchu, tak už jsme mrtví. Říká to tak Bible. Jsme Bohu odcizeni. Jsme odříznuti. Jsme mrtví v hříchu a v proviněních. Jsme odcizení Bohu a Jeho společenství.

136 A pak, když přijmeme Boha a máme věčný život, jsme Jeho dětmi a Jeho částí. Můj malý chlapec, Josef, který je tady, je mojí částí, nehledě na to, co on kdykoliv provede. Možná nemusí... Kdybych byl nějakým významným bohatým člověkem a měl velké dědictví, on možná nemusí... dokonce nic zdědit, ale stále je synem. On je mou částí. Jistě. On je mou částí. Já ho nemohu zapřít, tak jako nemohu zapřít sám sebe, protože on je mou částí. Zkouška krve by prokázala, že on je můj, vidíte.

Ezechiel 18:4

137 A ta krevní zkouška svědčí o tom, jestli jste Boží nebo ne, rozumíte. Jste Božími dětmi a máte věčný život. Ale duše, která hřeší, ta bude oddělena. Souhlasí to? A pak už více nebude.

138 No, podívejte. Všechno, co má počátek, má konec, protože všechno, co mělo počátek, je stvořením. Ale Bůh stvořen nebyl. On byl vždycky Bohem. Není žádné místo, kde by On byl stvořen. A jediný způsob, jak můžeme vůbec mít věčný život, je být částí toho stvoření. Sláva!

139 Ó, kdybyste to jen mohli uvidět. Vidíte, co pro vás dělá Duch svatý? Je to Duch svatý, sám Stvořitel, Bůh Otec ve formě ducha zvaný Duch svatý, protože On byl na tom těle nazvaném Ježíš, na Jeho Synu, kterého stvořil — Ježíše, to tělo. A proto ono muselo umřít. Bůh přebýval v tomto lidském těle a ta krevní buňka byla zlomena a ten život a ta krevní buňka se vrátila.

Židům 10:2

140 A proto ten starý ctitel ve Starém zákoně nemohl opustit... On odcházel s tímto odsouzením, které v sobě měl, když přicházel. Ale v Novém zákoně, jak říká epištola k Židům, že ctitel, který je jednou očištěný, už nemá žádné svědomí hříchu.

¹⁴¹ No, ve Starém zákoně oni přinášeli beránka. On ho položil a vložil na něj ruce — ten ctitel. A kněz mu podřízl hrdlo. On cítil to krvácení a slyšel to bečení, a ten beránek zemřel. A on cítil, jak to malé tělo ztuhlo a bylo mrtvé. On si uvědomoval, že to měl být on sám; že ten beránek zaujal jeho místo. A ti kněží vzali tu krev, položili ji na oltář a dým z ní stoupal vzhůru, a to byla modlitba odpuštění za toho ctitele. [Prázdné místo na pásku.]

¹⁴² ... a ten zvířecí život se nemohl vrátit na ten lidský a sjednotit se s tím lidským duchem, protože to je zvířecí duch. Zvířecí život a lidský život — to to nedokázalo vykonat. Ale když... A proto on odcházel s tou stejnou touhou hřešit, s toutéž věcí. Přišel kvůli spáchanému cizoložství, obětoval svou oběť a vracel se s toutéž věcí ve svých myšlenkách. To je pravda.

Matouš 27:46

¹⁴³ Ale tady, když ten ctitel... Ó, církvi Boží, ať vám tohle neunikne. Ctitel, který se jednou opravdově přiblíží k Božímu Synu, a vírou na Něj položí své ruce, ó! Pohledí Mu do tváře, na ty plivance na Jeho obličej; na krev stékající mu po obličej; a pocítí ty bolesti toho: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Ó, bratře, když uvidíš, jaká cena to byla... že za tebe umřel; a kdo to byl — Emanuel, Bůh — umírající na tvém místě...

¹⁴⁴ Co se pak stalo? Ten ctitel potom... Když ta krevní buňka byla v tom Božím Synovi narušena... Co udělalo tu krevní buňku? Čím jsi ty? Jsi malou buňkou, která pochází z tvého otce. Žena neposkytuje hemoglobin. (Je to tak?) Žena poskytuje pouze vajíčko, ten inkubátor. Ona musí to potomstvo přinést. Ale krev pochází z mužského pohlaví. A proto to dítě přijímá otcovo jméno. A žena, která se vdává za muže, přijímá jeho jméno kvůli dětem. Ona se stává inkubátorem pro to dítě, které tomu muži porodí.

¹⁴⁵ Ale, tak jak jsem už řekl, že slepice může snést vejce; ale pokud nebyla s kohoutem, tak se nic nevyklíhne. Jak jsem už řekl, to je příčina, proč máme v dnešní době tolik starých studených formálních církví. Oni mají ty nikolaitské názory, mají spoustu hnízd plných zkažených vajec. Z nich se nikdy nic nevyklíhne, protože to není... Mohli byste s nimi udělat cokoli — nazvat je biskupy, diákoný, jak chcete — oni nikdy nebudou věřit ve znamení, která provázejí věřícího, protože oni nikdy nebyli s tím partnerem, Ježíšem Kristem.

Ale pokud budete jednou oplodnění tím partnerem mocí Boží... Když ta krevní buňka praskla tam na Golgotě a v ní byl ten život... maličký Jahve! Ó, jak pozoruhodné.

¹⁴⁶ Víte, každý vyhlíží nějaké znamení. Že ano? Každý říká: „Ó, ukaž mi znamení.“ Židé řekli: „Ukaž nám znamení.“ Dej mi znamení. Bůh vám jednou dal znamení. Oni prosili o znamení. Izrael prosil o znamení.

Izaiáš 7:14; Matouš 1:23

¹⁴⁷ On řekl prorokovi: „Dám jim věčné znamení: panna počne. Panna počne a porodí Syna.“ Amen. „Bude se jmenovat Emanuel, Bůh s námi“ — největší znamení, které kdy bylo dáno.

¹⁴⁸ Když Bůh, stvořitel nebe a země, který stvořil celou sluneční soustavu... Stál jsem tam na hoře Palomar a díval se skrze ten teleskop, a můžete se tam dívat do vzdálenosti sto dvaceti milionů světelných let — do prostoru. Převeďte to na kilometry, a tam dál za tím jsou stále měsíce, hvězdy a světy. A On je všechny stvořil — jednoduše je takhle sfoukl ze svých dlaní. Ano. A ten velký Stvořitel se stal mým Spasitelem — sestoupil do malé krevní buňky (ne skrze člověka, ale přišel panensky), do ženy a vzal tento drobný pyl z té ženy a zformoval si sám malý domek a žil v něm. Ó! Jak pozoruhodné.

¹⁴⁹ Jahve! Jahve na hromadě hnoje, ve chlévě, plačící — Jahve v jeslích na slámě. To je věčné znamení. Někteří z těch namyšlených lidí... Jahve, Bůh, jako plačící nemluvnátko (haleluja!) v zapáchajícím chlévě, a my si pak myslíme, že jsme něco. Zvedáte nos, tak že kdyby pršelo, tak byste se utopili — a pak chodíte okolo a myslíte si, že jste něco, a tady Jahve leží ve chlévě na kupě hnoje a pláče jako malé... jako kterékoli nemluvně. Jak pozoruhodné. To je znamení.

Izaiáš 7:14

¹⁵⁰ Bůh řekl: „Dám vám věčné znamení.“ To je opravdové znamení: Jahve, který si hraje jako chlapec. Jahve! Jahve, který pracuje v dílně, řeže dřevo jako truhlář. Haleluja! Ó, ó! Jahve myje nohy rybářům. „Dám vám znamení.“

„Ó, ale víš, my musíme mít duchovenstvo, s těmi rouchy a všemi šňůrkami, *stojatými* límci, a...” Vidíte? Ó!

¹⁵¹ „Dám vám věčné znamení.“ Jahve stojící na nádvoří s plivanci v obličejích; Jahve s nahým tělem roztažený mezi nebem a zemí. Opovržený, nesoucí hanbu kříže. Máme tady Jeho sochu s kusem hadru

ovinutým kolem Něj. Samozřejmě, takhle to prostě ten sochař udělal. Ale oni Ho tam obnažili do naha, zostudili Ho!

152 Ó, ta banda pokrytců, když přišla ta hodina! To je den člověka. Ale den Páně přichází. Jahve... Jahve umírající. Ano. Nic se nestalo. Jahve modlící se. Nic se nestalo. Je to tak. Jak pozoruhodné. To je věčné znamení. To je znamení, které poznají všichni lidé.

153 Pak umřel. Jahve umřel. Pak se země začala trást. Ó! Potom povstal z hrobu a vystoupil na Výsost; Jahve vracející se ve formě Ducha svatého, aby žil ve své církvi, mezi svými lidmi. Sláva! Jahve procházející se v církvi a rozpoznávající myšlení; Jahve uzdravující nemocné; Jahve promlouvající skrze rty, takže člověk sám nad sebou už nemá kontrolu; Jahve vracející se zpět a překládající to do angličtiny. Chcete znamení? Amen.

1. Janova 1:7

154 Byl to Jahve, který přišel k prostitutce a pozvedl ji z toho stavu, ve kterém byla tak... byla tak nízko, že se za ní ani pes neohléd — a On ji omyl, že byla bělejší než sníh, a dal jí úplně čisté srdce. Ó! Jahve, který bere opilce ležícího v aleji, který má všude kolem úst plno much, a způsobuje, že bude kazatelem Evangelia... Krev Ježíše Krista nás očišťuje.

Filipským 2:9

155 Když On byl tady na zemi, šel do toho nejnižšího města, jaké existovalo a k těm nejpodlejší lidem, jací existovali, a oni mu dali to nejnižší jméno, jaké existovalo. Je to tak. Jednali s ním nejhůř a pojmenovali Ho tím nejhorším jménem, jaké mohlo být vysloveno — Belzebub, ďábel. To nejhorší, které mu mohli dát, to mu dal člověk. Ale Bůh Ho vzkřísil a dal mu trůn tak vysoko, že musí shlížet dolů, aby uviděl nebe (Amen! Sláva!); a dal mu jméno nad každé jméno, a dal mu místo na nebi a na zemi, aby každá rodina na nebi a na zemi se jmenovala po NĚm. To je to, co si o NĚm myslel člověk; a toto je to, co si o NĚm myslel Bůh.

Ó, Bože, dovol, aby moje myšlenky byly jako Tvoje, Otče. Ano, přátelé! Ó, vzácné jméno!

Jan 6:47; Kolossenským 2:9

156 Tedy: „Kdo věří ve mě, má život věčný.“ No, pokud existuje jen jedna forma věčného života a vy ji přijmete — a my ji hledáme skrze Ježíše Krista — to je Boží život. A když potom ta krevní buňka byla v Synu Božím zlomena, a ten malý Jahve, který naplňoval nitro tohoto muže, který se jmenoval Ježíš, jelikož v NĚm přebývala plnost Božství

tělesně... A teď, když my přijímáme tu krev na odpuštění našich hříchů, tak ten Duch, který byl na... ne na člověku, ale na Bohu... Sláva!

157 Bible říká, že to byla krev Boží. Někdo řekl: „Vzpamatuj se, nemluv nic o Židech, protože On byl Žid.“ On nebyl Žid. Nebyl ani Žid ani pohan. On byl Bůh. Je to tak. On byl stvořenou krví. Bůh to udělal zvláštním způsobem. To byla Jeho vlastní krev. A skrze tu stvořenou krev — my to přijímáme jako naše omilostnění, protože On zemřel tou smrtí za nás. Ta zlomená krevní buňka uvolnila Ducha svatého, aby se vrátil na nás, a teď jsme synové a dcery Boží skrze narození z toho Ducha. A pak ten Boží život — který neměl žádný začátek a ani nebude mít nikdy konec — je můj a tvůj díky milosti Boží v Ježíši Kristu. Tady to máte.

Matouš 25:41

158 Na chvíli se k tomu vrátíme, a tak peklo... Řeknu vám, že nemůže být... Já věřím v hořící peklo. Ano, přátelé. Říká to Bible, ohnivě jezero. No. Ale to nemůže být... to nemůže být věčné. To může být... Bible vůbec neříká, že je věčné; ona říká trvalé peklo. Nepoužívá slovo „věčné“; říká „navždy trvajících“ peklo. Ono je připraveno pro ďábla a jeho anděly. Trvalé peklo, ne věčné.

159 A teď, potom... Ta duše, pokud vím, tam může být trýzněna za své skutky deset milionů let. Já nevím, co může v Božích očích znamenat to slovo navždy trvajících. To může být pět minut. Může to být milion let. Může to být deset milionů let. Ale přijde čas, kdy ta duše zanikne.

Zjevení 2:11

160 Tady je to, co říká Bible, vidíte: „Kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.“ Ta první smrt nás odděluje od našich milovaných. A půjdeme do Boží přítomnosti. Nikdy mimo Jeho přítomnost, vidíte.

Zjevení 2:11

161 Tedy, pokud existuje druhá smrt, tak to bude muset být smrt duše. A v tom případě ten, kdo vítězí nad světem nebo vítězí nad věcmi světa, má věčný život, a ta druhá smrt se ho nedotkne. Tady to máte. Věčný život. Ale hříšník...

Ezechiel 18:4; 1. Timoteovi 5:6

162 Bible říká: „Žena, která žije v rozkoších, je mrtvá zaživa.“ Souhlasí to? „Duše, která hřeší, umře.“ Co znamená „umřít“? Úplné odloučení, už nikdy víc, vidíte. Ona je odříznuta od života. Je odseknuta; a už neexistuje.

¹⁶³ Jak dlouho to potrvá? To bude mít stejný průběh, jako to mělo, když to povstalo, až to dojde do bodu, že to už... že z toho nic nezůstane. Vráť se to k tomu, z čeho to vzniklo. Můžeme například vzít buňku a rozdělit tu buňku na jednu buňku, na další buňku, až dojdete k té první buňce. A když tu buňku rozdělíte, tak máte tu chemickou sloučeninu krve. Dostanete se do různých chemických sloučenin té krve. A pak se dostanete k takové malé části v té buňce, kterou je život. Oni ji nedokážou najít. Oni o tom nic neví. No, ten život nakonec dojde do takového bodu, že už více nebude.

Ezechiel 18:4

¹⁶⁴ A jaká je chemická sloučenina toho života? Já si nemyslím, že to má nějakou chemickou sloučeninu. Je to duchovní záležitost. A pak v tom to bude nakonec úplně odděleno, a už to nebude. To je to, co říká Bible: „Duše, která hřeší, zemře.“ A ti, kteří tady zvítězí v těch církevních věkách, druhá smrt jim neublíží. Tělo umírá nejdřív; duše umírá následně, a už víc nebude, vidíte. No, věřte, že to takto říká Bible?

¹⁶⁵ No, zapamatujte si, pokud je peklo věčné, tak se Bible mylí, když tvrdí, že peklo bylo stvořeno. A pak, kdyby člověk měl hořet po celou věčnost v pekle, pak by musel mít věčný život, aby si mohl uvědomovat to, že hoří. Souhlasí to? No, kolik forem věčného života existuje? Jedna. Je to tak, pouze jedna forma věčného života.

¹⁶⁶ No, neodcházejte a neříkejte: „Bratr Branham nevěří v peklo.“ Bratr Branham opravdu v peklo věří. Bible učí, že peklo existuje. Tak jistě jako existuje místo odpočinku, tak existuje místo trestu. A Bůh zcela jistě potrestá duši, která proti Němu hřešila. Kvůli tomu, že jste odmítli Ježíše Krista jako vašeho Spasitele, budete za to určitě potrestáni.

Zjevení 2:11

¹⁶⁷ Ale bude čas, kdy už více nebudete. Ale kolik milionů let to bude trvat, než se k tomu vrátíte, to já nevím. Ale jednou... Vy jste bytostí času, dokud nejste znovuzrození; pak jste bytostí věčnou. A jediný způsob, jak to můžete obdržet, je, mít v sobě část Boha, a to je věčný život. Vidíte to? Opravdu. „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Miluju Ho. A vy? Jsem tak rád, že mám věčný život. Tamto mě vůbec netrápí — protože my máme věčný život teď, a já o tom vím. A doufám, že každý ho bude mít, každý z nás.

168 Ireneus, ano. Měl jsem tady poznámku o Ireneovi: „Přečti tu historii.“ A Ireneus byl zvolen proto, jelikož měl znamení té originální Letniční církve, která ho provázela.

169 Tedy, jestliže Bůh... Kolik z vás věří, že církev začala o Letnicích? Dobře. Kolik z vás věří, že Bůh tu církev schválil o Letnicích? Dobře, přátelé. Pak tedy, jestliže to byla první Boží církev, a to bylo to, co On nazval církví... a On je tím vinným kmenem a my jsme ratolestmi. Jestliže ten kmen někdy vypustí ještě další ratolest, co to bude? Letniční. Možná ne podle jména. No, my máme jména Letniční, ale to neznamená nic víc než metodista, baptista, presbyterián, letniční. To nic neznamená, rozumíte. To je jen jméno. Ale pokud máš Letniční prožití ve svém srdci, Letnice ve své duši, které ti dávají věčný život, pak ti Bůh zaslíbil, že druhá smrt se tě nikdy nedotkne; že máš věčný život a druhá smrt se tě nedotkne, rozumíte. Vy máte...

Efezským 4:30

170 Nezarmucujte Božího Ducha svatého. Nezarmucujte Ho, nedělejte špatné věci. Když to budete dělat, zaplatíte za to, protože Bible říká: „Nezarmucujte svatého Božího Ducha, kterým jste zapečetěni až ke dni vašeho vykoupení.“ Je to tak? Nezarmucujte Ducha svatého. Ó, jednoho rána to bude nádherný den, v jednom z těchto dní.

Lukáš 17:34, 36

171 Chtěl bych vám ukázat, že zmrtvýchvstání bude probíhat na celém světě. „Dva budou na poli, a jednoho vezmu; dva budou na lůžku a jednoho vezmu,“ vidíte. Na jednom místě bude noc a na druhé straně země bude den, bude to zmrtvýchvstání na celém světě, to vytržení. Trouba Boží zazní a každý z těch... z této malé církve tady, tady a tady; a dokonce z té malé skupiny, která procházela tudy a vyšla tady, tady a tady.

Matouš 25:6, 7

172 Když ta panna, když ona v tom sedmém bdění uviděla... No, zapamatujte si, bylo sedm panen. Je to tak? Měl jsem na mysli, pět panen vyšlo... deset panen vyšlo na setkání s Pánem. Pět bylo moudrých a pět bylo pošetilých. Je to pravda? A teď v těch strážích, těch strážích bylo sedm. A na konci té sedmé stráže, některé spaly od této stráže, některé od této, některé od této, některé od této, této, rozumíte. Sedmá stráž, když zazněl hlas: „Hle, ženich přichází, vyjděte mu naproti.“ A ony povstaly a očistily si své lampy. A všechny ty

ostatní povstaly, počínaje tímto místem. Ó, nebude to nádherný čas!?
Kdysi jsem zpíval takovou krátkou písničku.

*To je nádherný čas pro tebe,
jak nádherný čas pro mne;
jestli se všichni připravíme na setkání s Ježíšem,
naším Králem,
jak nádherný čas to bude.*

*Nádherný čas pro tebe,
nádherný čas pro mne:
jestli se všichni připravíme na setkání s Ježíšem,
naším Králem,
jak nádherný čas to bude.
(Nebude to nádherné?)*

*Ó, nebude to tam nádherné,
když už nebudeme muset nést žádná břemena?
Nádherný zvuk srdce znějící jako zvon.
Ó, nebude to tam nádherné?*

Kolik z vás ví, jestli se vrátíte domů? Kolik z vás ví, jestli vyjdete z těchto dveří? Vy to nevíte. Kolik z vás ví, jestli, když vyjdete ven, jestli se vrátíte zpátky? Nedokážete to říct. A tak nepromeškejte tento večer. Nepromeškejte dnes večer Boha, protože dnešní večer může být ten poslední, kdy máte čas nebo příležitost.

¹⁷³ Každopádně, kdo jste? Odkud jste přišli? Kam směřujete? Jediná kniha na světě, která vám to může říct, je tady tato stará požehnaná Bible. A to je ta Bible, které věříme. To je Bůh, kterému my věříme. A jestliže nejsi v té nevěstě, v této malé skupině té menšiny, která byla vytlačována vyznáními víry a denominacemi až sem do dnešního dne... Jestli nejsi v té malé skupině...

¹⁷⁴ No, nemusíte se stát členy této modlitebny. Nemusíte být členem nikde. Musíte být jen narozeni do toho království. No, jestli chcete mít společnost s metodisty, baptisty, presbyteriány, kdekoliv chcete, to záleží na vás, rozumíte. Mějte společnost, s kýmkoliv chcete. Ale řeknu vám jednu věc: když jste znovuzrozeni, pak víte, že „ptáci stejného peří...“ Ó!

Jednou se mě někdo zeptal, řekl: „Bratře Branhame, tys těm lidem řekl: ‚Vraťte se do té Metodistické církve.‘“

Řekl jsem: „Jistě. Ať je vyhodí. Oni stejně nemají místo, kam by mohli jít.“ A tak... A tak, vraťte se. Nebude to dlouho trvat, vidíte. To nebude dlouho trvat. Oni se hned znovu vrátí.

¹⁷⁵ Víte, jednou Noe v korábu, v tom místě bezpečí... Přišla velká povodeň. A tak Noe vypustil z korábu krkavce, a on vyletěl a začal krákorat a rozhlížet se dokola. No, on byl spokojen, protože byl od začátku mrchožrout. Mohl létat od jedné staré zdechliny ke druhé a nacpat si plné břicho tohohle mezka a přelétnout jinam na starou ovci a znovu si nacpat plné břicho, a pak něčeho jiného. No, všude tam ležela spousta různých starých zdechlin.

A tak se tam ten krkavec posadil a začal krákorat: „Hoši, já tady mám velkou slavnost,“ a krákorat dokola.

¹⁷⁶ Ale když vypustili tu malou holubici, ona měla jinou povahu. Ona ten zápach nemohla snést. Proč? Holubice nemá žádnou žluč. Je to jediný pták, který nemá žluč. Ona by to nedokázala strávit. A tak to jediné, co mohla udělat, bylo, že se hned vrátila zpátky do korábu a klepala na dveře.

Jdi si, kamkoliv chceš. Jedinou věc, o kterou tě prosím, abys udělal, je, abys vešel do toho království. A já vím, kam pak půjdeš. Ty to už nebudeš moci snést, bratře. Řekneš: „Já jsem překročil tu dělicí čáru. Nechal jsem svět za sebou.“ Ano, přátelé. To je jisté.

*Ó, oni se shromáždili v horním pokoji,
a modlili se všichni v Jeho jménu.
Byli pokřtěni Duchem svatým
a moc ke službě sestoupila.
A to, co On pro ně udělal tehdy,
udělá i pro tebe.
Jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.
(A vy?)*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.
Haleluja!*

*Jeden z nich, jsem jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.*

Kolik z vás má dnes večer z toho radost? Ó!

*Pojď, můj bratře, hledej to požehnání,
které očistí tvé srdce od hříchu.
Ono rozezní zvony radosti
a udrží tvou duši v ohni.
Ó, hoří to v mém srdci,
ó, sláva Jeho jménu.
Jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.
Haleluja!*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.*

¹⁷⁷ Když teď budeme zpívat další verš, chci, abyste si potřásli rukama, tak jak to děláte každý večer, všichni metodisti, baptisti a presbyteriáni. Potřeste si navzájem rukama. A buďte natolik přátelští, že byste i žvýkali žvýkačku toho druhého, pokud byste mohli. Buďte teď skutečně, skutečně přátelští. Buďte teď společenští, když to teď budeme zpívat.

*Jsem jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct:*

Jsem jeden z nich.

*I když ti lidé možná nebyli vzdělaní
a nemohli se chlubit světskou slávou,
všichni však přijali své Letnice
a byli pokřtěni v Ježíšově jménu.
A teď vyprávějí doširoka a daleka všem,
že Jeho moc je prostě stejná.
Jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.*

Zpívejme to teď ze srdce:

*Ó, jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.
Haleluja!*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct:
Jsem jeden z nich.*

Byl bys ochotný se stát tam ve Smyrně Jeho mučedníkem? Kdyby k tomu došlo a ty bys musel čelit smrti nebo couvnout, čelil bys jí? Ano, přátelé! Ó, Bože, bylo by to potěšením! Ano, přátelé! Takovým způsobem chci odejít — přímo za kazatelnou. Je to tak.

¹⁷⁸ Ó, myslel jsem si, že už to přišlo... mělo mě to potkat v Německu, před nedávnem. Ó, chtěli mě zastřelit pomocí nočního dalekohledu, a němečtí vojáci mě rychle obstoupili a takhle mě chránili. Pomyslel jsem si: „Jak nádherné by to bylo zemřít pro mého Pána, přímo tady na misijním poli.“ Ó! Jak nádherná věc!

¹⁷⁹ No, dovolte mi zazpívat jednu krátkou písničku. Můžu? Máte ještě čas na jednu krátkou? Dobře. Nedokážu ji zazpívat; tak ji zarecituju. Ó, já jsem chtěl vždycky zpívat. A v jednom z těch dnů, když se dostanete do vašeho velkého milého domova tam nahoře v Ráji, tak tam hluboko na konci těch lesů — kde budu lovit s Russelem Creachem, víte — tam hluboko na konci těch lesů, tam bude stát taková malá chaloupka, o které zpívá bratr Neville: „Postavte mi tam v rohu chaloupku, [pomyslel jsem si, že mluví o mém domově] tam ve Slávě.“

¹⁸⁰ Jednou ráno, když tam vyjdete na svou velkou verandu a budete se rozhlížet kolem, tak tam někde z boku uslyšíte někoho zpívat „Úžasná milost, jak sladký tón, která spasila takového mizeru jako já.“

Budete moci říct: „Sláva Bohu, starému bratru Branhamovi se to povedlo. Je tam. Slyším ho; stojí tam a zpívá ‚Úžasná milost‘.“

Bude to úžasná milost, která mě tam dovede. Je to tak.

*Ale ono krvácí, ano, (proto to kážu) ono krvácí.
Toto Evangelium Ducha krvácí
krví učedníků, kteří zemřeli za pravdu.
Toto Evangelium Ducha nadále krvácí.*

*První kdo zemřel pro plán Ducha svatého
byl Jan Křtitel; ale zemřel jako muž.
Pak Pán Ježíš, kterého ukřižovali,
On vyučoval, že Duch zachrání lidi od hříchu.*

*Pak byl Petr a Pavel a Jan teolog,
oni dali své životy, aby toto Evangelium mohlo
svítit. Smíchali jejich krev jako těch dávných
proroků,
aby pravdivé Slovo Boží mohlo být čestně
předáno.*

*Duše těchto mučedníků pod oltářem volají:
„Jak dlouho?“
Volají k Pánu, aby potrestal ty, kteří činili zlo.
(Poslouchejte! Rychle!)
Ale bude více těch, kteří prolíjí svou vlastní krev
za toto Evangelium svatého Ducha
a Jeho karminový zdroj.*

*Ono krvácí, ano, ono krvácí.
Toto Evangelium svatého Ducha krvácí
krví učedníků, kteří zemřeli za pravdu,
toto Evangelium svatého Ducha nadále krvácí.*

¹⁸¹ Ó, bude... [Nějaká sestra mluví v jiném jazyku; a nějaký bratr přináší výklad: „Ano, říkám vám, můj lide: Tak jak vám služebník živého Boha přinesl své slovo dnes večer, říkám vám, že na ten svět

přišla hodina. Ano, mluvím k vám, můj lide, abyste mohli být připraveni; ano, abyste mohli prozkoumat svá srdce. („Ano,“ tak praví Pán.) Protože říkám, že okolo světa je v této hodině mnoho zlých duchů, jenž působí na vysokých místech. Ano, teď jsou připravovány věci (praví všemohoucí Bůh), které způsobí, že se věci, ty, o nichž mluvil můj služebník, stanou.“

182 „A mluvím k vám, můj lide, že když ta hodina v plnosti přišla, ano, když já tyto věci začnu uskutečňovat, ano, když budete žádání, abyste se rozhodli ve svém srdci, co byste měli udělat, říkám vám dnes večer, postavíte se za pravdu? Ano, budete mi věřit (praví všemohoucí Bůh)? Rozhodnete se ve svých srdcích mne následovat, tak jako jsem já razil cestu vám?“

„A říkám vám, mí synové a dcery, dnes večer, nenechte se odradit, protože říkám, že před vámi leží temné dny. Ale mluvím k vám, abyste mohli být stateční, protože já navštívím můj lid velikou mocí. Potvrdím své Slovo, (praví Pán). Podrobím zkoušce můj lid, protože vám říkám, že je vyzkouším a zdokonalím, a oni poznají, že jsem veliký všemohoucí Bůh, který je vykoupil, (praví Pán).“] Amen.

183 [Nějaký bratr mluví v jiném jazyku. Prázdné místo na pásku. Sestra mluví v jiném jazyku. Nějaký bratr dává výklad: „Říkám vám, můj lide, když jsem k vám dnes večer znovu mluvil, musíte prozkoumat svá srdce. Musíte mne dnes večer rozpoznat, protože přicházím mezi vás, abych vám přinesl tato poselství, ne proto abych vás vylekal, protože já jsem Bůh Abrahama, Izáka a Jákoba, ale procházím se v tomto dni mezi vámi.“

„Říkám vám, můj lide, abyste setrvali ve víře; abyste odložili tyto představy a tyto pocity kvůli osobním cílům; abyste vaše srdce nastavili na vašeho Boha; abyste odstoupili od hloupostí; abyste odložili tyto lidské způsoby a abyste se obrátili k mému Duchu a dovolili mi oslavit mé jméno skrze vaše bytosti.“

„Říkám vám dnes večer, buďte horliví a odvráťte se od svých hloupostí. Odhodťte váš strach, protože já jsem váš Bůh, který nad vámi dnes večer bdí, a moje oči procházejí sem a tam. Tak jak jsem mluvil, tak to udělám a přivedu to až do konce.“

„A proto hleďte na mě a věřte mi, a číňte pokání ze svých špatností a z vaší nevíry a z vašeho strachu a přijďte ke mně a služte mi.“ Tak praví Duch živého Boha.]

184 Amen. „Kdo má uši, ať slyší, co Duch praví církvím.“

Miluji Ho...

Uctívějme teď. Uvidíme, co On bude dělat. Jestli jste Ho doposud nikdy nemilovali, chtěli byste Ho od této chvíle milovat? Nechcete se postavit a uznat a přijmout Ho jako svého Spasitele? Bůh ti žehnej, bratře.

*A vykoupil (Postaví se ještě někdo jiný, kdo by řekl: „Já Ho chci teď, chci Ho milovat?“) ... spasení na Golgotě...
(Bůh ti žehnej, sestro,
Bůh ti žehnej tam vzadu, mladá paní.)*

*Miluji Jej („Kdo má ucho, ať slyší, co Duch praví církvi.“)
... protože On nejdřív miloval mne,
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

185 Náš nebeský Otče, když vidíš tyto tři lidi, kteří se postavili, ó, Bože, prosím Tě, abys byl milostiv, ó, Ty věčný, a odpustil jim každý hřích a dal jim spasení a Ducha svatého do jejich života, aby se jich ta druhá smrt nedotkla. Oni si, Pane, když tady dnes večer stojí, uvědomují, že se něco blíží. Duch svatý dal varování. Když vidíme Ducha svatého, jak sestupuje mezi lidi, když vidíme, jak působí v souladu s Písmem, prostě tato tři poselství a ten závěr; ó, Bože, poselství pro každou osobu.

A teď, Otče, prosíme, abys projevil milost. Ať ten vzácný Duch zůstává mezi námi. Ať jej uctíváme, Bože. Vyslyš. Vezmi tyto duše do svého opatrování, Otče. Ony jsou ovocem dnešního večerního poselství, poselství od Ducha svatého, které bylo mezi námi přineseno.

A prosíme, Otče Bože, abys byl s nimi po všechny dny jejich života. A ať v tom světě bez konce, ať se tam s nimi setkáme, jako se zachráněnými krví a milostí Kristovou. Odevzdáváme je teď Tobě, Otče, naplň je svým Duchem svatým, protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

186 Bůh vám žehnej, moji bratři. Vy, kdo se nacházíte poblíž těch lidí, kteří se postavili, vy křesťané, potřeste jim rukama, když se posadí. Dejte jim... popřejte jim Boží vedení.

1. Korintským 14:27

187 Vidíte, jak poslušný je Duch svatý, jak to udělal úplně na konci? Bible říká: „Ať ti, kteří mluví v jazycích, jsou dva nebo nejvíce tři.“ Vidíte — to poselství nebylo přineseno, když jsem mluvil; ale potom, když už jsem skončil. No, tak by to mělo být. A všichni s opravdovou úctou poslouchají to, co mluví Duch. A co se potom stalo? Hříšníci povstali, aby činili pokání. Ó, přemýšlejte o tom! Sám Duch svatý... toho nedosáhl, i když přišlo Slovo a projevílo se.

188 Některé z těch lidí, kteří mluvili v jazycích, znám. Znáám všechny tři, kteří mluvili, znám i toho, který dával výklad. Víím, že jejich život je před Bohem bezhříšný. Bratr Neville, náš pastor, metodistický kazatel; metodistický kazatel, který tady sedí a přijal Ducha svatého. Junior, tady, bratr Jackson, další metodistický kazatel, který přijal Ducha svatého (to je pravda), s darem jazyků a výkladů.

1. Korintským 14:32

189 A všimněte si, jak to shromáždění probíhalo, všichni, s uctivostí. Hovořil Bůh. Vidíte, jak On mluví přesně v souladu s Biblí? Jedno; a jestliže to poselství nebylo řečeno úplně správně, tak On ho řekne znovu. Ale on nebude mluvit víc než třikrát, vidíte, podle Písma, vidíte. On to poselství přinese. Nikdy to nezamotá, protože: „duch proroků je poddaný proroku.“ Všechno poslouchá a je ztišeno... A takovým způsobem má církev zachovávat řád.

A teď, k vám lidem, kteří jste tu možná příchozí, kteří jste mne tohle slyšeli říct; tak by to mělo vypadat. Vidíte, přichází poselství. Vidíte ty výsledky? Ony se dostavují ihned po tom. Něco se děje; je to přesně jako rozpoznání nebo jakýkoli jiný duch. Není On nádherný? Ó, jsem tak rád, že mohu vědět, že ta stejná věc, která byla tady ustanovena svatým Pavlem, že ona neumřela, ale došla až sem — stále ta stejná věc. Ó, jsem tak rád, že mohu říct, že jsem jeden z nich. A vy? Dobře.

A tak zítra večer v sedm hodin vezmeme věk Laodiceje, a to je věk manželství. Chtěl bych, abyste přišli, pokud budete moci.

190 Dnes večer jsem přišel trochu později, možná proto, že Duch svatý promlouval a tak dále, ale ještě není tak pozdě, ještě není půl desáté. A obvykle jsem ještě v deset nebo v jedenáct hodin tady, a tak tady to je skutečně včas. Máte radost z těch Pánových poselství? A jste opravdu... Je to pokrm pro vaši duši?

Bůh vám žehnej, mé děti. Víte, já vás miluju z celého srdce. A někdy, když mě uchvátí Duch, tak tne na obě... Tak je to se Slovem. Ono je ostré, jako dvojsečný meč. Ono roztíná to, co přichází, odchází, zevnitř i zvenčí, na každou stranu. Ale to je to, co nás obřezává. Obřízka prostě odřezává to přebytečné tělo, ty věci, které bychom neměli mít.

¹⁹¹ A chci, abyste si všimli. Slyšeli jste Ducha dnes večer v tom výkladu? „Nechte těch hloupostí.“ To obřezává. Buďte upřímní. Všichni se dostáváme na scestí. Ale Bůh ví, jak nás zbavit těch různých boulí. On to opravdu ví. Jsem za to vděčný. A vy?

Ty jsi tou zdejší mladou pianistkou? Nevidím... Je tu Teddy? Nevidím ho tu nikde. Dobře, sestro, pokud můžeš. To je tvoje dcera, bratře Daultone? Snacha. Je to velmi skvělá mladá paní. Jsem tak rád, že jsi křesťankou. Dobře.

Jaká je naše stará dobrá písnička k rozchodu? Zkusme jednu, předtím než odejdeme. Ještě okamžik, sestro, předtím než zazpíváme „Vezmi jméno Ježíš s sebou,“ kolik z vás zná tu písničku „Nezapomeň na rodinnou modlitbu?“ Kolik z vás se modlí se svou rodinou, máte rodinné modlitby? Ó, to je správné. Zkusme to jednou, jako za starých časů.

*Nezapomeň na rodinnou modlitbu,
Ježíš se tam chce s tebou setkat.
On vezme každou tvou starost,
ó, nezapomeň na rodinnou modlitbu.*

Líbí se vám to? Zkusme to znovu.

*Nezapomeň na rodinnou modlitbu,
Ježíš se tam chce s tebou setkat.
(Máte schůzku.)
On vezme každou tvou starost,
ó, nezapomeň na rodinnou modlitbu.*

[Nějaká sestra říká: „Bratře Branhame, mohla bych něco říct?“] Jistě, sestro. [Prázdné místo na pásku.] Sestro Nashová, to je skvělé. Ó, jestliže jenom:

*Jestliže důvěřujeme a nepochybujeme,
On tě jistě provede.*

*Jen přines svá břemena k Pánu
a nech je tam.*

*Slož je tam a nech je tam.
Přines svá břemena k Pánu
a nech je tam.
Jestliže důvěřujeme a nikdy nepochybujeme,
On tě jistě provede.
Přines svá břemena k Pánu
a nech je tam.*

Líbí se vám tyto staré písně? Ó, já prostě... Myslím si, že ti lidé vzali tužky a byli inspirováni Duchem svatým, aby to napsali. Jako slepá Fanny Crosby. Když ti světští lidé tamté doby se ji snažili přesvědčit, aby psala světské písně, tak řekli: „Vždyť zbohatneš.“ Ale ona řekla: „Já jsem zasvětila svůj život spolu s celým svým talentem Kristu.“ Ona byla slepá, víte. Řekla: „Můj život a všechno patří Kristu.“ Řekla...

¹⁹² A oni se pak na ni tak trochu naštváli, protože odmítla takovou příležitost. Ona neprodala své prvorozenství jako pan Presley a ti ostatní, ale zachovala si svou bezúhonnost. A tak ona...

Oni řekli: „A když přijdeš do nebe, pokud takové místo existuje,“ řekli, „a budeš taková, jaká jsi tady, budeš slepá,“ řekli, „co když budeš slepá,“ řekli, „jak Ho poznáš?“

Ona řekla: „Já Ho poznám. Já Ho poznám.“

Řekli: „Co když budeš slepá? Co když budeš slepá?“

Ona řekla: „Já Ho poznám podle jizev po hřebech.“ Pak se otočila a začala odcházet a řekla:

*Já Ho poznám, já Ho poznám,
jako vykoupená se postavím vedle Něj.
Já Ho poznám, já Ho poznám,
po jizvách od hřebů na Jeho rukou.*

Ó, můj Ježíš s těmi pěti vzácnými ranami, který tam za mě krvácel, jak bych mohl někdy Toho převzácného zapřít? Raději bych zemřel, raději bych šel... raději bych procházel čímkoliv, ale nikdy nechci zapřít toho vzácného Krvácejícího, který tam za mne zemřel. Ano.

A když budete teď odcházet, chcete „Vzít jméno Ježíš s sebou“?
Dobře, sestro. Povstaňme teď.

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
dítě žalu a bolesti,
ono ti dá radost a útěchu,
vezmi ho, kamkoli jdeš.*

*Vzácné jméno (vzácné jméno),
ó, jak sladké! (ó, jak sladké!)
Naděje země a radost nebe.
Vzácné jméno, (vzácné jméno),
ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe!*

A teď, zatímco skloníme své hlavy, jemně zpívejme.

*Před jménem Ježíš se skláníme,
padáme pokorně u Jeho nohou.
Králem Králů Ho v nebi budeme korunovat,
když dokončíme naši pouť.*

*Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.*

